

የ፲ተኛ ክንሰት

(ከረሰብ ዐደን)

መሐመድ ሰዓድ (ማሐ)

2011 E.C

የጀነቷ እንስት (ሐረል ዐይን)

መስመድ ሰዓድ
(ማሐ ME)

2011 ዓ.ል

፳፻፭ .

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው

حقوق الطبع محفوظة

17-5-2013
2207. 2.9007 43
75/107 10/10/11
[Signature]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ማውጫ

ርዕስ	
ሐረል ዐይኗን ፈላጊ ሆይ!	10
የጀነቱ ለቀባበል	12
የሐረል ዐይን ትርጉም	15
የጀነቷ ለንስት	15
የውበት ለከሊል የተደፋባት	16
የቁንጅና ጫፍ	18
እኔን አጭተህ ትተኛለህን?	19
አንድ ለሊት በጀነት ውስጥ	21
ጣፋጭ ሀልም	25
ውድ ሰጦታ ከጀነቱ ሙሽራ	26
ሉዕባ ሆይ	28
የጀነቷ አበባ	30
ማራኪ ዘፈኖቻቸው	30
የአምስት ጣቶች አሻራ	32
የሐረል ዐይኗና የዱኒያዋ ለንስት ተረብ	35
የምስክርነት ቃል	38
ጡባ ምን ለንደሆነ ታውቃለችሁን?	38
ለዱንያዋ ለንበጥ ፅጌረዳ	39

ለአላህ ብሎ የተወ ምርጡን ይተካዋል.....	40
ለእኛ ለሴቶችስ	43
ተሸቀዳዳሪዎች ይሸቀዳደሙ.....	43
ቃሉን ለሞላልን አላህ ምሥጋና ይገባው.....	45
አንተን በመጠበቅ ላይ ነኝ	50
ሐረል ዐይኗ በዱኒያ ንፋስ ላይ.....	52
የማይገለፁ በሰው ልጅ አንደበት	56
የሙአሚን ሽልማቱ	57
ሰለምቴው ከሐረር ጋር	59
ይህን ልጅ አጥባቢ ቅበርልኝ	59
የታቢዕዩ ዱዓ	60
ሐረል ዐይኗን ፍለጋ.....	61
የዱንያ አስራ አንዱ ወንዶችና ባህሪዎቻቸው	64
ትሰሩት በነበረው ጀነትን ወረሳችሁ	68
አላህን አንወዳለን ባዮች በበዙ ጊዜ	69
አትሌቱ አሞራ	72
ዋቢ መፅሐፍት	73

ምስጋና

ለተሰራለት መልካም ነገር ሰውን ያላመሰገነ አላህን
ለማመስገን አይሳካለትም፡፡

አስጀምሮ ላስጨረሰኝ ለሃያሉ ጌታዬ አላህ ከልብ
የመነጩ ምስጋናዬ ይድረሰው፡፡

ፅሁፌን አይተህ በማበረታታትና በትዕግስት በማረም
ከጎኔ ለነበርከው ስምህን መጥቀስ ለጊዜው ይቆየኝና
ከእውነተኛው የወንድምነት ጎተራ በማይለካ፣ በማይቆጠር
መጠን የለሽ ፍቅር የተትረፈረፈ ምስጋናዬ ባለህበት ቦታ ይድረስ
ላደረግክልኝ ሁሉ ጀዛክላሁ ኸይረን ብያለሁ፡፡

አማ ቀብል

እንደ መልካም ስራዬ ማነሰ ሳይሆን እንደፈድልህ ብዛት ኒዕማህን በእኔ
ይሄ እያረሰሰክ ቆጥራ ለማልዘልቀው፤ አመስግኜ ለማልጨርሰው፤ ውለታህ ጌታዬ
ላህ ምስጋና ይድረስህ

አማ በዕድ

እያንዳንዱን የህይወቴን ምዕራፍ በፍቅር ጋርደሽ ለዚህ ላበቃሽኝ ሰገን
ይኗን ከእንቁላሏ ላይ ለሰከንድ ብታነሳ ፍሬዋ እንደሚበላሸው ሁሉ እንቺም
ነልጅነት አሰከ አሁን ምልከታሽን ከእኔ ላይ ሳታነሺ በመጠን አልባ ፍቅርሽ
ይኔ ለዚህ በቃሁ ::

ከእንደበት ሲወጣ አስደሳች ቃል እናት
ዑብና ከፍተኛ ደስታን የሚሰጥ መጠሪያ እማዬ!
የማይነጥፍ እዝነትሽ የምታጠቢኝ ብቸኛ ፍጡር ሆይ! እላህ ጀነተል ፍርደውስን
ይወፍቅሽ ::

ሳልሀፍዝ ብቀር ገርፈህ ሳይገባኝ ቢቀር አስረድተህ ዲኔን አጥብቄ
ነጅይዝ እድርገህ እዚህ ላደረስከኝ አባዬ ምስጋናዬ ወደር የለውም በጀነተል
ፍርደውስ እላህ ያገናኘን ዘንድ የምንግዜም ዱዓዬ ነው

መግቢያ

ጀነትን ለሙአሚኖች ማረፊያ ትሆን ዘንድ ላዘጋጀ በውስጧም ውብና ፅዱ እንስሶችን ለፈጠረ ለታላቁ ጌታችን ለአላህ ምስጋና ይገባው። ከአከብሮት ጋር የተቀናጀ ሰላትና ሰላም በነበረበት መደምደሚያ በሆኑት ሙሐመድ ﷺ ይሁን።

በርካቶች ከሉል የተሰራቸውን እንደመስታወት የምታንፀባርቀውን የጀነቷን እንስት ሐረል ዐይንን ወደ ጎን ችላ በማለት ከጭቃ የተሰራቸውን የዱንያዋን ሴት አስበልጠው በሐራም ነገር ላይ ሲጨማለቁ የሚጨብጡት ጠፍቷቸው፣ የብስ ላይ ሉል ፍለጋ እንደወጣ ሰው ከንቱ ልፋታቸው በዱኒያም በአኼራም ፍሬ ሳይዝ ቀልባቸው ተሰብሮ ባዶ እጃቸውን ከሰረው መመለሳቸውን ስመለከት፣ ማንቂያ ደውል ይሆናቸው ዘንድ እንዲሁም ሐረል ዐይንን ለማግኘት በዲባዳቸው ላይ ጠንክረው ለሚሸቀዳደሙ ሙአሚኖች ማበረታቻ እንዲሆናቸው በማሰብ ይህቺን አጭር ልብ እንጠልጣይ ፅሁፍ በሰጦታነት ለማበርከት ወደድኩ።

ፀሐፊዎች ስለጀነቷ እንስት ሐረል ዐይን ሊፅፉ ብዕራቸውን ሲያነሱ ቃላቶች በፍፁም አንተባበርም በሚል አድማ ብዕራቸው ላይ ተሳልቀው ድራሻቸው ይጠፋል።

እላህ ለባሮቹ ያዘጋጀላቸውን ዓይን ላይቶ ጆሮ ሰምቶ የማያውቀውን
የውበትን ጫፍ መጨረሻ በእለምሯችን ብናስብም ቁንጅናዋን ለመሳል
ቃላቶችን ብንሰካካም ፈጽሞ ከእለምሮአችን እሳቤ በላይ ውበትና ቁንጅና
ያላትን ሐረል ዐይንን ለመግለጽ ብዕሬን ከወረቀት ጋር እገናኘሁ።
ቃላቶች ግን ብዕሬ ላይ ተንተባተቡ።

ይህችን የጀነት እንስት በእጃቸው ለማስገባት የበርካቶችን ልፋትና ድካም
ጉጉትና ፍላጎት ጫፍ መድረሱን ስመለከት ዝምታውን በመስበር ፅሑፈን
ዳር ለማድረስ ተጋሁ።

እላህ *سبحته وتعالى* ወንጀሌን እንዲምርልኝና ጀነተል ዓድንን
እንዲወፍቀኝ በመከጀል እንሆ ይህቺን እጭር መፅሐፍ ለመስለሙ
ግህበረሰብ ለማበርከት ቢቃሁ። እላህ ወደ ቀልብዎ የምትደርስ ያድርግልኝ።

ማሐመድ ሰላሞ

وَحُورٌ عِينٌ [٢٢:] كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ
[٢٣:] جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“ዓይኖቻች የሆኑ ነጫጭ ቆንጆ አንስቶች
አሉላቸው ልክ የተሸፈነ ሉልን የመሰሉ
ይሰሩት በነበሩት ምክንያት ዋጋ ይሆናቸው
ዘንድ፤ (ይህንን አደረግንላቸው)”

(አል-ዋቂዓ 22-24)

ሐረል ወይን ረገዝ ሆይ!

በኢራቅ ሀገር ውስጥ እሳህን አብዝቶ በመገዛቱ ይታወቃል። በአስልምና እስተምህርት የታነጸ ፣ ኢማን ወደ ልቡ የገባ ድህ ወጣት ነበር። የእርሱ ላይነት ባህሪና ጥንካሬን ሁሉም ይመኛል። እንደ ቀን ከጓደኛው ከእቡ ሱሊይማን ዳረኒ ጋር ወደ መካ ጉዞን ሊያደርጉ ወስነው የሚያደርሳቸውን ቅፍለት መምጣት ይጠባበቁ ይዘዋል። ቃረላው ደረሰና ጉዟቸውን ወደ መካ ጀመሩ። በጉዟቸው መሀል ላይ የኢራቅ ወጣት የሚዳሳየው ዲባዳ አስደንቋቸዋል። እነርሱ ሲበሉ እርሱ ይምጣል። ሲተኙ ለሊቱን ወደጌታው በመዞር በቂያመ-ላይል ያነጋል። ሁኔታው ቢያስገርማቸውም ቀርቦ ምክንያቱን ለመጠየቅ ግን ማንም አልደፈረም። መካ ደርሰው ጉዳያቸውን ፈፀመው በመመለስ ላይ ሳሉ ጓደኛው እቡ ሱሊይማን ከጓደኞቹ አሱን ነጠል አድርጎ “ወንድሜ ሆይ! ለዚህ ሁሉ ዲባዳ ያነሳህን ነገር ንገረኝ? ለማወቅ ጓጉቻለሁ” በማለት ጠየቀው። አሱም እንዲህ ሲል መለሰ፡- “እንደ ቀን ተኝቼ በህልሜ ከወርቅና ብር የተገነቡ በሉልና አልማዝ ያሸበረቁ ህንፃዎችን ተመለከትኩ። ከበሩ ደጃፍም ላይ ዓይኔ የነፃ ፀጉሯን የለቀቀች ውብ እንስት ቆማ አየሁ። የለበሰችው ቀሚስ ከሀር የተሠራና አዝራሩም በወርቅ የተለበጠና ያማረ ልብስ ነበር። እሷን በተመስጦ በመመልከት ላይ ሳለሁ ደስ በሚል ቀልብን በሚማርክ እንደበቷ- ሐኔን ለማግኘት ከፈለግኩ በዲባዳህ ላይ ፀና። በእሳህ አምላላሁ እኔ እንተን ለማግኘት በዱዓ እየለፋሁና እየታገልኩ እገኛለሁ። የእኔ መሀር የላይል ሰላትና ምን ነው።” ለሌላችን አስከተለና ወንድሜ ሆይ! በዚህ በምታየው ዲባዳ እሷን ለማግኘት በመጣጣር ላይ ነኝ በማለት መለሠልኝ።

እቡ ሠላይማንም ይህንን ታሪክ ሰምቶ ካበቃ በኋላ “ይህ ሁሉ ትግል ሐረል ዐይንን ለማግኘት ከሆነ ከሐረል ዐይን በላይ የሆነውን ጀነት ለማግኘት የሚፈልግ ምን ያህል ይለፋ ይሆን?” በማለት ተናገረ።

ውጧን ሐረል ዐይንን ለማግኘት የሚጓጉትን ሰዎች በተስፋ መርከብ ላይ ቄንን ያማረ ጉዞ ማድረግ ጀምረናል።

ኦ!! ተከተሉን መንገዳችንን እንቀጥል

የጀነቱ ለቀጣጡ

የእረሀማን እንግዶች ከመቃብራቸው ያለምንም ድንጋጤ ተነስተው ቆመዋል

لَا يَخْزَنُهُمُ الْقَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
 ٢١: ١٠٣

“ታላቁ ድንጋጤ ለያስተከዛቸውም መላእክትም ይህ ያ ትቀጠሩት የጠራችሁት ቀናችሁ ነው ለያሉ ይቀበሏቸዋል” /አል-አንዚያላ 103/

የእህህ መልእክተኛ እንዲህ ብለዋል:-

“እኛህ በእኛ በሆነችው ጌታ እምላለሁ! ከመቃብራቸው ሲነሱ የወርቅ ግላስን የለበሱ ከንፍ ያላቸው ነጭ በቅሎዎች ፊት ለፈታቸው ይቀርብላቸዋል... የጭማቸው ከር ብርሃን ያብላጫልጫል...”

እነዚያ እህህን የሚፈሩ ባሮች በቡድን በቡድን ሆነው ወደ ጀነት በመጓዝ ላይ ናቸው

እህህም እንዲህ ይላል:-

“وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا”
 { ٣٩: ٧٣ }

“እነዚያም ጌታቸውን የፈሩት የተከፋፈሉ ጭፍሮች ሆነው ወደ ገነት ይነሳሉ” (ዙመር 73)

የጀነቱን በር መከፈት በመጠባበቅ ላይ ናቸው በዙፊው ተሰብስበው

ቆመዋል ማንም ያላየውን ከአእምሮ አሳቤ በላይ የሆነውን ውድ

ቤታቸውን በግል ቁጥጥራቸው ውስጥ ለማስገባት በጣም ጓጉተዋል።

የጀነቱ ጠባቂ መላሊካ በአንግዶቹ መምጣት ፊቱ በደስታ ፈክቶ ይታያል። በእጁም የጠሩን ቁልፍ ይዟል። በሩ ተከፈተ። የአረህማን

ባሮች ወደተዘጋጀላቸው መስተንግዶ በማቅናት ላይ ናቸው።

ከመላሊካዎች በሚሰነዘርላቸው ሰላምታ እየታጀቡ ወደ ውስጥ ገቡ።

“وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طُبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ...”

{ 39:73 } “(የጀነት ጠባቂዎች) ዘበኞቿ ሰላም በናንተ ላይ ይሁን

ተውባችሁ ዘውታሪዎችም ኾናችሁ ግቧት ባላቸው ጊዜ (ይገቧታል)”/

ዙመር:73/

ወደ ደስታዋ ሀገር ጀነት በሀሳባችን ገብተን በቀልባችን እንመልከታት

አላህ ፈቅዶ በአካላችን እስከንገባባት ድረስ

እግራቸው ከሚሰክና ከዘዕፈራን የተሰራውን መሬትም እንደረገጠ

ፊታቸው በእንባ ተሞልቶ ምስጋናን ማቅረብ ጀምረዋል።

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ

نَشَاءُ ۖ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

{ 39:74 }

“ለዚያ ተስፋ ቃሉን ለሞላልን የገነትን ምድር በምንሻው ሥፍራ የምንሠፍር ስንቸን ላወረሰን ለአላህ ምሥጋና ይገባው-የሠራዎችም ምንዳ ምንኛ እማረ” (ዘ-መር 74)

መ-አሚኖች ልባቸው የጓዳለት ዘወትር የሚናፍቋት ሀገራቸው ጀነትን፤ በውስጧ ከተዘጋጁላቸው ፀጋዎች ውስጥ አንዷ የሆነችውን ሐረል ዓይንን ለማግኘት ቀልባቸው ተንጠልጥሏል።

የጀነት እንግዶች ወደ ውስጥ በመራመድ ላይ ናቸው። ከበስተግራ በኩል ከወተት የነፁ ጅረቶች ይፈሳሉ። ከበስተቀኝ በኩል ከወርቅና ብር የተሰሩ ህንጻዎች ይታያሉ። ፊት ለፊት ፏፏቴ አለ። በፏፏቴው ዙሪያ ውጧ እንስት ሐረል ዐይን ቆማለች። የባሏን መምጣት በጉጉት ትጠባበቃለች። በጣፋጭና ልብን በሚሰልብ ድምጿ ታዜማለች። እንደማር በሚጣፍጥ እንደበቷ እንዲህ እያለች ትዘምራለች።

የዱንያ ድሎት የማይወዳደረው

ጀነት ምንኛ ያማረ ትልቅ ፀጋ ነው

ዓይኗ በጣም በናፈቀችው ውድ ባሏ ላይ አረፈ በሩጫም ወደርሱ አመራች

“አንተን በመጠበቅ ረጅም ዘመናትን አሳለፍኩ። ሁሌም ወዳድ፤ የማልጠላ፤ «ዘውታሪ» የማልሞት በቤት ውስጥ የረጋሁ አንተን ጥዩ የማልሔድ፤ፍቅሬ ውዴ ናልኝ ናፍቀኸኛል” በማለት ተጠመጠመችበት። ተቃቅፈው ጉዟቸውን ሽቅብ ቀጠሉ።

በል ና ተከተል ወንድሜ! ጡቶቿ እንደ ፖም ፍሬ ቀጥ ቀጥ ብለው የቆሙትን የጀነቷን እንስት ሐረል ዐይንን እንግለፃት።

ቀልብህን ከፍተህ በጆሮህ ስማኝ።

በዓረብኛ ቋንቋ ۞ ሐር የሚለው ቃል የዓይኗ ብርሃን በጣም እንፀባራቂ ጥቁረቱ ደማቅ ከወተት በላይ ነጭ ቆንጆ ማለት ሲሆን ۞ ዓይን ማለት ደግሞ ዓይኗ ጎላ ብሎ የሚታይ ውብ ሴት ማለት ነው።

የጀነቷ አበባ

የአላህ መልክተኛ ረሱል ﷺ እንዲህ ብለዋል፡- “ከጀነት

እንስቶች መካከል አንዲት ሐውራ ወደ ምድር ብትመለከት ከምሥራቅ አስከ ምዕራብ ብርሃኗ ያንፀባርቃል፤ ባማረ ሽታም ምድርን ባወደች ነበር። በጭንቅላቷ ላይ የምታደርገው ሻሽ ከዱኒያና በውስጧ ካለ ሁሉ የተሻለ ነው” (ቡቫሪ ዘግበውታል)

ሻሻ ከዱኒያና በውስጧ ካሉ ሀብቶች ሁሉ ውድ ከሆነ የሻሻ ባለቤት እንስት ቁንጅና አንዴት ይገለጽ ይሆን?!

እላህ በጀነት ሰዎች ላይ ሞትን ስላስወገደ እንጂ በውብቷ ምክንያት በሞቱ ነበር።

እጇን ወደ ምድር ብታወጣ ፍጥረታት በሙሉ በውብቷ በተፈተኑ ነበር።

የውብት አክሊል የተደፋባት

የጀነቱ ሙሽራ እጅግ የተዋበ ግቢ በር ላይ ደረሰ። የመግቢያው በር ላይ በውብት ቀለማት በውብ ሽራ ላይ ለሁሉም በሚታይ ስሙ በወርቅ ቀለማት ደምቆ ተጽፏል። “ይህ ላንተ የተዘጋጀ ታላቅ ቤተ-መንግሥት ነው፤ በውስጡ እንተን የሚያስደስቱ የጌታህ ስጦታዎች ይጠብቁሃል” በማለት ገና ከመግቢያው ባማረ ፈገግታ አግልጋዩ ተቀበለው። የግቢው በር ወለል ብሎ ሲከፈት በግራና በቀኝ ዊልዳን የሚባሉ ሞት የማይነካቸው እንደ ባህር ሉል የሚያንጸባርቁ የሚፍለቀሉ ልጆች ተሰልፈው በእንኳን ደህና መጣህ ጥዑም-ዜማ ተቀበሉት።

አዎ! እሱን ለማስደሰት የሚበላውንና የሚጠጣውን ፍላጎቱን ሁሉ አዕምሮውን እያነበቡ የሚያቀርቡለት የእላህ ፍጡሮች ናቸው።

ወደ ውስጥ መራመድ ጀመረ። እጅግ ማራኪ በአበቦች አጸድ የተከበበ ሰገነትን ተመለከተ። ከሰገነቱ ፊት ለፊት የተለያዩ ቀለምና ይዘት ያላቸው ወንዞች ይፈሳሉ። እንዲያው የወተት ሁለተኛው የማር ሶስተኛው የወይን አራተኛው ንፁህ የሆነ ውሃ። በምድረ ዓለም ከሚታወቁት ፈጽሞ የተለዩ ጣዕምና ጥፍጥናቸው ወደር የማይገኝለት ነው። የጀነቱ ሙሽራ አገልጋዩን “በዚህ ባለግርማ ቤተ-መንግሥት ስንት ከፍሎች አሉ? ሲል ጠየቀው። አገልጋዩ “ቁጥራቸውን በትክክል አላውቀውም። ምክንያቱም ከብዛታቸው የተነሣ ቆጥሬ አልጨርሳቸውም” አለው።

“እኔ በእነዚህ ለቁጥር በሚታከቱ ከፍሎች ውስጥ ስዘዋወር መንገዶቼ ይጠፉብኝና ቀልጩ እቀራለሁ። በዚህ ከአድማስ እስከ አድማስ በተዘረጋ ህንፃና ግቢ ፍርሃት ሊሰማኝ ይችላል”

አገልጋዩም “ብዙ አጫዋች እንግዶች ይኖሩኋል በርካታ ቆነጃጅት በየከፍሎቹ በባለ አጎበር አልጋዎች መከዳዎችን ተደግፈው ይጠብቁሃል፤ የተሸፈነ የሰጎን እንቁላል ይመስላሉ” በማለት አበሽረውና ጉዟቸውን ቀጠሉ

የወተት ወንዝን ተመለከተ፤ ንጹህ ወርቅ የሚመስለውን የማሩን ወንዝ እያስተዋለ ተገርሟል፤ ወይን ጠጁ በየጊዜው ወደ ብዙ ዓይነት ቀለማት ይቀያይራል።

አገልጋዩ ከሚፈሰው የወተት ምንጭ በወርቅ ዋንጫ ጨልፎ እንዲጎነጭ ጋበዘው የተሰጠውን ወተት እንደጨለጠ አዲስ ወዘናን መጎናጸፍ ጀመረ።

“ከቡር ሆይ! እዚያ ቤተ-መንግሥት ውስጥ ያንተን መምጣት በጉጉት የሚጠብቁ እንግዶች አሉ፤ ወደዛ እናምራ” በማለት ከአገልጋዩ ጋር ተያይዘው ሄዱ።

በመንገዳቸው ላይ የጀነቱ መሸራ የእንግዶቹን ማንነት ለማወቅ በጣም ጓጉቷል። እነማን ናቸው ሲልም ጠየቀ።

“እነሱማ የጌታህ ስጦታዎች ናቸው፤ የእንተን መምጣት ሲጠብቁ ዘመናትን አሳልፈዋል። ስለምን እያወራሁ እንደሆነ አልገባህም? አዎ ስለ ቆነጃጅቱ ሐረል ዐይን ነው” በማለት እንደሉል የሚያበራው አገልጋዩ መለሰለት።

ቤተ-መንግሥቱ ውስጥ ያሉትን ከፍሎች ልዩ ልዩ መንፈሳሰሻና አስደሳች ነገሮችን ሁሉ ተራ በተራ አስጎበኘው።

ወደ ውስጠኛው ሐረል ዐይኖች ወደሚገኙበት ልዩ ከፍል ሲጠጉ አገልጋዩ መላኢካ "እዚያ ካንተ በስተቀር ማንም መግባት አይችልም፡፡ የጌታህ መስተንግዶ እንሆ ተጀምሯል መልካም የፍቅር ጊዜ፤ የጌታህ መስተንግዶ መጀመሩ እንጂ አያልቅም" ብሎት ወደ ኋላ ተመለሰ፡፡

የጀነቱ መሽራ አገልጋዩን ተሰናብቶ በዝግታ ጉዞውን ማድረግ ጀምሯል፡፡ ከከፍሎቹ አንዱ አጠገብ ሲደርስ በሩን በትህትና አንኳኳ፡፡ ተከፈተለት ወደ ውስጥ ዘለቀ፡፡ የቤቱን ቁሳቁስ መመልከት ጀመረ፡፡ ወደ ሰማዩ ቀና ሲል ጣራው እንደ መብረቅ ያበራል፡፡ የአላህ ውሳኔ ባይሆን ኖሮ ዓይኑ ጠፍቶ በቀረ ነበር፡፡ ፊትለፊቱ ቆንጆ ሚስቱ ቆማለች ይህ ሁሉ ውበት የአንዲት ሴት ነው ለመሆኑ ሰው ናት መልአክ ?! በምድራዊ ህይወቱ ላይ እንዲህ ያለ ውበትን የያዘች ሴት አይቶ አያውቅም፡፡

ይህቺ የአላህ ስጦታ ስትናገር የድምጿ ለዛ ተሰምቶ አይጠገብም፡፡ ውበቷ ጊዜና ቦታን አስረስቶ አቅልን አስቶ ያሉበትን ሁኔታ ያስጠፋል፡፡

የቆንጅና ጫፍ

በእጥፍ ጨመረ የውበቶች ሚዛኑ

የፈኩት አበቦች አፍረው ተሸፈኑ

ዕንቡጦች ከምንጩ ደንግጠው መከኑ

እኔን አጭተህ ትተኛለህን?

ከሠለፎች መካከል አንዱ "ዛሬ ሐረል ዐይንን ብዙ ጊዜ ቆርክንን በማኸተም የግሌ አደርጋታለሁ" በማለት ቆርጦ ተነሳ ንባቡንም ጀመረ። በመሀል እንቅልፍ አሸንፎት አሸለበ። በሀልሙም የጀነቷ እንስት እንዲህ ስትለው አየ

أتخطب مثلي وعنى تنام

ونوم المحبين عنى حرام

لأنا خلقنا لكل امرئ

كثير الصيام كثير القيام

“የእኔን ዓይነት መሰል አጭተህ ትተኛለህን?

እንቅልፍ አብዝቶ መተኛት በእኛ ወዳጅ ላይ እኮ ከልከል ነው

እኛ የተፈጠርነው አብዝቶ ለጾመና አብዝቶ ለሰገደ ነው”

«የጀነቱ መሽራ የልቡ በር
ተከፍቶ በሰፊ ደረቱ ላይ
አስተኝቷት ንግግሯና
ጨዋታዋ አሰደሰቶት
ይሰማታል። ከሐረል
ዐይኗ ጋር በመሆኑ እርካታ
ተሰምቶታል»

አንድ ለሊት በጀነት ውስጥ

በአላህ የእዝነት ሰረገላ ላይ እየጋለብን ጉዟችንን ቀጥለናል። የጀነቱ ሙሽራ ከወርቅ የተሠሩ ደረጃዎችን እየረገጠ ወደተዘጋጀለት ፎቅ አመራ። በፎቁም ውስጥ ከውጪ ውስጡ የሚታይ ከውስጥ ውጪው የሚታይ ዙሪያው በከበረ ድንጋይ ያሸበረቀ ጣራው በአልማዝ ያጌጠ ልዩ ወደ ሆነ ከፍል አቀና። በከፍሉ ውስጥ ከንፍ ያለው አልጋ አለ። ሰባት መቶ ፍራሽ ተደራርቦበታል። የብርሃን አንሶላም ከፍራሹ ላይ ተነጥፎበታል።

በወርቅ የተንቆጠቆጡ ካባና ጫማውን ለብሶ ... በለሰለሰ የሀር ምንጣፍ ላይ እግሮቹን ዘርግቶ እናቱን ከለሰለሰ ትራስ ላይ አሳርፎ በተኛበት ቆንጆዋ ሚስቱ ሐረል ዐይን ዳሌዋን እያወዛወዘች መጣች። ወደሷው ሲዞር ፊቱን በጉንጮቿ ላይ እንደመስታወት ተመለከተ። ከመስታወትም የበለጠ ንፁህ ነበር። መዳኋን ሲዳብስ ከሀር የበለጠ ለሰላሳ ሆኖ አገኘው። የባቷ መቅኔ ከአጥንቷና ሥጋዋ በላይ ይታያል።

የውድ ሚስቱን ደረት ተደግፎ ዝርግትግት ብሎ ተኝቷል። ጣፋጭ ከሆነ እንደበቷ ማራኪ ዘፈኗን በጀሮው ስታንቆረቁርለት ልቡ ጠፍቶ በደስታ ስሜት ያዳምጣታል።

በአልጋው ላይ እንገት ለእንገት ተቃቅፈው አርባ ዓመት ካስቆጠሩ በኋላ ጭንቅላቱን ወደ ላይ ከፍ ሲያደርግ ሌላኛዋ የጀነት ሚስቱ በፈገግታ ታጅባ “አንተ የአላህ ወዳጅ ለኛስ ተራ አይደርስንም?” በማለት ትጠይቃለች። ከፍ ባለ ድምፅም ትጣራለች። እሱም ማንነቷን ይጠይቃታል። እንዲህ ስትልም ትመልስለታለች፡-

“አኔ ማለት አላህ እንዲህ በማለት ከጠቀሳቸው እንስቶች መካከል አንዷ ነኝ

(ዐ.፡፳፬) “وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ”

“እኛ ዘንድ ጭማሪ አላቸው” (ቃፍ:35)

... አልጋው በከንፎቹ ወደ እርሷ ይበራል። እዚያ እንደደረሰም መጀመሪያ ከተመለከታት በመቶ ሺህ እጥፍ አምራ ያገኛታል። ዘማ ጸጉር፣ ቀይ መልክ-መልካም ቁመናዋ የሚማርክ በተለይ ዓይኗ። ዓይኖቹ ዓይኖቿን ሲመለከቱ ፈዘው ቀሩ። ከኮከብም በላይ ያበራሉ። የሚሰማው ድምጹ በደም ሥሩ ሰርጾ መንፈሱን አድሶለታል። ከሷ ጋርም ተቃቅፈው እርባ ዓመትን ያስቆጥራሉ። ከእርባ ዓመት በኋላ ጭንቅላቱን ወደ ላይ ሲያቀና የቤቱን ጣራ ሰንጥቆ የሚገባን ብርሀን ይመለከታል። በእይታው ባገኘው ብርሀን ተገርሞና ተደንቆ ጠባቂውን መላኪካ ይጠይቀዋል። መላኪካውም “የዱኒያ ሚስትህ ከጀነቷ ሐረል ዐይን ጋር ተቃቅፈህ ስትመለከት ፈገግ አለች። የምታየውም ወደ ውስጥ ሰርጾ የገባው ብርሃን የፊት ለፊት ጥርሷ ያመነጨው ነው። ከአንተ ጋር በድሎቱ ሀገር አብራህ ትኖራለች።” በማለት ይመልስለታል። እርሷን ለማግኘት ወዳለችበት አቅጣጫ ያቀናል። ቀልብን በሚሰነጥቅ እንደበቷ “አንተ የአላህ ወዳጅ የኔ ተራ አልደረሰምን?” ትለዋለች። እሱም ማንነቷን ይጠይቃታል። እሷም ትመልሳለች “እኔማ አላህ እንዲህ ብሎ ከገለጸቸው መካከል አንዷ ነኝ፡-

(፲፯:፲፱) “فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ”

“ከዐይን ማረፊያ ለነርሱ የተደበቀላቸውን ነፍስ አታውቅም” (ሰጅዳህ:17)

አልጋው በሮ ያለችበት ቦታ እንደደረሰም ከመጀመሪያ ቁንጅናዋ መቶ ሺህ እጥፍ አምራ ያገኛታል።

ውጫዊ ውበቷ ይቅር እይወራ ቁንጅናዋም በዝቷል ሁሉም አስኪቀና።
አላህን በመገዛት በጾምና ሰላት ባሏን በመታዘዝ ጀነትን ለማግኘት
ታግላለችና ከጀነት እንስቶች ሁሉ በላጭ ናት።

ያቁት ከሚባል የከበረ ዕንቁ የተሠራ ሸዋሊያ እና አንባርን በእጇ ላይ
አጥልቃ እምራለች። መዳፏ የሚጣፍጥ የሚሰክ ሽታን ያመነጫል።
አፈጣጠኛም ከኑር ነው። ከንፃቷና ከጥራቷ የተነሳ የባቷ መቅኔ ይታያል።

በቀኝ ክርኗ ላይ እንዲህ የሚል ጥቅስ በብርሃን ብዕር ተፅፏል።

(ጥፃ:፲፭) “الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ”

“ለዚያ ተስፋ ቃሉን ለሞላልን /ጌታ አላህ/ ምስጋና
ይገባው” (ዙመር:74)

በግራ ከንጂ ላይም፡-

ጥፃ:፳፭ “الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ”

“ምስጋና ለዚያ ከእኛ ላይ ሐዘንን ላስወገደልን አላህ ይገባው” (ፋጢር
34) የሚል የምስጋና ቃል ሠፍሯል።

ለትልቁ የጀነት የሐሴት ቀን ስትሉ ዱኒያ ላይ ነፍሳችሁን
ላስራባችሁ፤ ላላያችሁት የሩቅ ምስጢር የዱኒያ ስሜታችሁን ለተዋችሁ፤
ባሎቻችሁን በመታዘዝ ደፋ ቀና ያላችሁ አብሽሩ ድካም በሌለበት የጀነቱ
ህይወት ከቆንጆዋ ሐረል ዐይን የበለጠ ታምራላችሁ።

የፊቷ ውበት ሲገለጽ ፀሐይ
ምህዋሯን ሊቃ ትሄዳለች፤
ፈገግታዋ እንደ መብረቅ
ብልጭታ ያበራል” ከባሏ ጋር
ስትተቃቀፍ ፀሐይና ጨረቃ
ቢጋራ ለምድር የሰጡትን
ብርሃን ይመስላል

ጣፋጭ ሀልም

ቤተሰቦቹን ተሰናብቼ ወደ ሐጅ ጉዞ በማድረግ ላይ ነኝ። በመንገዴ ላይ ያጋጠሙኝን ውጣ ውረዶች አልፌ መካ ገባሁ። የአላህን ቤት በመዞር ላይ ሳለሁ አንድ ሰው ቀልቤን ሳበው። ወደ እርሱም ቀረብኩና የሚያደርገውን ዱዓ ለመስማት ጀርዬን ቀሰርኩ።

“ጌታዬ ሆይ! የጓደኞቼን ሐጃ ፈፅመህልና የኔን ጉዳይ ፈጽምልኝ” እያለ በለቅሶ ጌታውን ይለምናል። ከዚህ ውጪ ሌላ ዱዓን አይጨምርም። ምክንያቱ ምን እንደሆነ ለማወቅ ብዬ ጠየቅኩት። እሱም “ከሩሞች ጋር ለመዋጋት ሰባት ጓደኞች ሆነን ከሀገራችን ወጣን። ሁላችንም በጠላቶቻችን ተማረክን። ስለመሸ አንድ ከፍል አስረውን በሩን ቆልፈው ሄዱ። በህልሜ ሰባቱ የሰማይ በሮች ተከፍተው በራፍ ላይ በእጃቸው ፎጣን የያዙ እንስሶች ቆመዋል። የጓደኞቼ አንገት ተራ በተራ በሰይፍ ሲቀላ የጀነት እንቡጥ ፅጌረዳ እንስሶቹ ተራ በተራ እየወረዱ በያዙት ፎጣ አንገታቸው ላይ ያለውን ደም ጠርገው ይመለሳሉ። በሩም ይዘጋል። አንድ የሰማይ በር ብቻ እንደተከፈተ ቀርቷል። በእድሜ ከሌሎቹ እነስተኛ ስለነበርኩ አንድ የሮም የጦር አዛዥ አዝኖ አስለቀቀኝ። ከፍቱ የሰማይ በር ላይ ፎጣ ይዛ የምትጠባበቀኝ እንስትም እንዲህ ስትል ሰማኋት፡- “ምንኛ ምርጥ ነገር ነው ያመለጠህ” ዓይኔ እያየ በሩ ተዘጋ። በህልሜ ያየሁት ከስተት ጠዋት በእውን ተፈጸመ። የምታየው ዱዓም ባመለጠኝ ዕድል ቁጭት የተነሳ ዘወትር የማደርገው ነው። በማለት መለሰልኝ።

ውድ ስጦታ ከጀነቱ ሙሽራ

ለውድ ሚስቱ ለቆንጆዋ ንግሥት ሐረል ዐይን ስጦታን ሊያበረክትላት አስቧል። ከምንም በላይ ያማረና እሷን በጣም የሚያስውባትን ውድ ጌጥ ሊሰጣት ፈልጓል።

ሁለት እርምጃ እንደተራመደ አገልጋዩ ያሰበውን ከአእምሮው አንብቦ የጌጣጌጥ ማስቀመጫ የሆኑ ብዛት ያላቸውን ካዝናዎችን እየከፋፈተ የሚፈልገውን እንዲመርጥ በታላቅ ትህትና ጋበዘው።

ከአልማዝና ከሉል የተሰሩት ጌጣጌጦች አፍዝዘውት ለረዥም ጊዜ ሲያማርጥ ቆየ። ፈገግ አለና እፁብ ድንቅ የሆነ ከአልማዝ የተሰራ የአንገት ጌጥ በቀይና በአረንጓዴ ከፋይና ሀር የተጌጠ የፀጉር ሪቫን እንዲሁም ውብ የሆኑ ሸዋሊያና ቀለበቶችን መርጦ በመያዝ ወደ ሐረል ዐይን ሚስቱ ሄደ።

እሷ ጋርም እንደደረሰ በስስት እየተመለከታት በፍፁም የደስታ ስሜት ተውጦ ዓይኗን እንድትጨፍን ካደረገ በኋላ ጌጣጌጦቹን አውጥቶ በአንገቷ ላይ ሐብሉን በጣቷ ላይ ቀለበቱን አጠለቀላት።

ዐይኗን ልትገልጽ ስትል በእጁ ካስጨፈናት በኋላ

ሸዋሊያውን አደረገላት። ምንም እንኳን ጌጣጌጦቹ በጣም ድንቅ ቢሆኑም የእርሷ ቁንጅና በቃላት ስለማይገለጽ በውበቷ የተዋጡ መሰሉ። በዕርግጥም ተውጠዋል።

አንገቷ ሥር ከሳማት በኋላ ወደ ጆሮዋ ተጠግቶ እንዲህ አላት፡-

“እንቺን የመሰለች ቁንጅ ሚስት ጌታዬ ስለሰጠኝ ምሥጋና ይገባዋል”

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ

حَيْثُ نَشَاءُ [፳፻:፶፭]

“ለዚያ ተስፋ ቃሉን ለሞላልን የጀነትን ምድር በምንሻው ሥፍራ የምንሰፍር ስንቹን ላወረሰን ለአላህ ምሥጋና ይገባው...” /ዙመር:74/

ሉዕባ ሆይ

ዓብደላህ ኢብኑ መስዑድ رضى الله عنه እንዲህ ብለዋል፡-

“በጀነት ውስጥ ሉዕባ የምትባል የጀነት ሴቶች ሁሉ በቁንጅናዋ የሚገረሙባት እንስት አሉ፤ ትከሻዋን በእጃቸው መታ አያደረጉ እንዲህ ይሏታል “ሉዕባ ሆይ! ምንኛ ዕድለኛ ነሽ ፈላጊዎችሽ ቢያዩሽ ኖሮ አንቺን ለማግኘት ምንኛ በለፉ ነበር፡፡” በዓይኖቿ መሀልም “እኔን የሚፈልግ ጌታዬን በዲባዳ ያስደስት” የሚል ጥቅስ ተፅፏል፡፡”

እርቃን የሆኑ ሴቶችን ከመመልከት ዓይንህን የሰበርክ ከጭቃ የተሰራቸውን እንስት ችላ ብለህ ከሉል የተሰራቸውን ያስበለጥክ፤ አብሽር የሉዕባ ዓይነት ውድ እንስትን ታገኛለህ፡፡

የሐረር ወይን ጉንጮች

እንደመስታወት ይጠቀማል፤ የባቲ መቅኔ
ከሥጋዋ በላይ ይታያል፤ ልብሷ እየረጅም
ወጣትነቷ እየለወጥም፤ ጡባ ሊዘውጃለች

የጀነቲ አበባ

ዓይን ዓይኑን በስስት እየተመለከተችው አጠገቡ ተቀምጣ ታፍለቀልቀዋለች። ከማር ወንዝ ቀድታ በወርቅ ዋንጫ ታጠጣዋለች። በፈገግታዋ ላይ ሌላ ፈገግታ ደርባበት የትናንቱን የትዝታ ድልድይ ተሻግረው ስላሳለፉት የዱንያ ሕይወት እያስታወሱ ይሳሳቃሉ። በሚማርክ የድምጽ ቅላፄ እያወጋችው በቆነጃጅት ከንፈሮቿ እየሳመችው እንዲህ ትለዋለች፡-

“የአላህ ወዳጅ ባሌ ሆይ! በጌታዬ ይሁንበኝ በጀነት ውስጥ ካንተ ያማረ ምንም ነገር አይታየኝም”

የሐረል ዐይኗ የብብት ሽታ ከአየሩ ጋር ተደበላልቀው በጋር የሚሰጡት ልዩ የጀነቱ ጠረን ልብን ይሰርቃል።

“ሐረል ዐይን መዳፏን ከሰማይ በታች ብታወጣ ምድርን በብርሃኗ ባንጸባረቀችው ነበር፤ ፀሐይም ትጋረዳለች፤ የምታደርገው የፀጉር መሸፈኛ ከዱኒያና በውስጧ ካሉት ሁሉ ይበልጣል፤ አላህ በጀነት ሰዎች ላይ ሞትን ስላስወገደ እንጂ እሷን አይተው በቁንጅናዋ በሞቱ ነበር።”

ማራኪ ዘፈኖቻቸው

የጀነት ሰዎች በጀነት ውስጥ ባለው ረጅም ዛፍ ቅርንጫፍ ላይ ተደርድረው ተቀምጠዋል። ዱንያ ላይ ስላሳለፉት ታሪክ እየተጨዋወቱና እየተሣሣቁ ሳለ አላህ سبحنه وتعالى ደስ የምትል ንፋስን ያነፍሳል። ዛፉም ትነቃነቃለች። ንፋሱን ተከትለው ይሄዳሉ። ከወተት የነጣ ወደ ሆነ አንድ የወንዝ ዳርቻ ያደርሳቸዋል። ዳርና ዳር ሐረል ዐይኖች በሰልፍ ተደርድረው ልብን በሚማርክ አንደበት ይዘፍናሉ። ዘፈኖቻቸውንም ቆመው ያዳምጣሉ። ከዘፈኖቻቸው ጥቅስ መካከል

ለከቡራን ውድ ባሎቻችን የተዘጋጀን

የዓይን ማረፊያዎች እኛ ነን

ቆንጆዎች እቻም የሌለን

ሁሌም ህያው ነን እንሞትም

ባላችንን ጥለን አንሄድም

ከአርሱ ሌላም አናፈቅርም

እቡ ኡማመተል ባሒሊይ እንዳስተላለፉት ረቡል صلى الله عليه وسلم እንዲህ
ብለዋል:-

“የአላህ ባሪያ ጀነት ሲገባ ሁለት ሐረል ዐይኖች በእግሩና በጭንቅላቱ
በኩል ተቀምጠው በሚያምር ድምጻቸው ይዘፍናሉ፤ የሸይጧን መዝሙር
ኢይደለም፡፡ አላህን እያላቁና እያመሰገኑ ያቀነቅናሉ” (ጠበራኒ የዘገቡት ሐዲሱን
ሐሰን ብለውታል)

የአምስት ጣቶች አሻራ

ሁሉም ሰው ከሰሩ እንዲጠፋ አይፈልግም፡፡ ከአጠገቡ እንዲርቅም አይሻም ስነምግባሩ ያማረ ትሁት ሰው ነው፡፡

ከእኛ ጋር መጫወት ይወዳል፡፡ ባህሪው ለሰላሳና ገራገር ነው፡፡ ሁላችንም እንወደዋለን፡፡ ለእኛ ያለው ቦታ ከፍተኛ ቢሆንም የሰውነት አካሉ ተገልጦ አይተነው አናውቅም፡፡ ከቀናቶች በአንደኛው ቀን ድንገት ራሱን ሰቶ ወደቀ ሰውነቱም ተገለጦ ለምፅ የመሳሰሉ ነጭጭ ምልክቶችን በቀኝ እጁ ከንድህ ላይ ተመለከትን፡፡ ከህመሙ ወደ ሙሉ ጤንነቱ እንደተመለሰ «በምን ምክንያት ነው ይህ ምልክት በእጅህ ላይ ያረፈው? በአላህ ስም እንጠይቅህለን ንገረኑ» በማለት ጠየቅነው፡፡ ጥያቄያችንን እንደሰማ ሁኔታው ተቀያየረ፡፡ በጣም ያለቅስም ጀመር፡፡ እንደ ምንም ነፍሱን ለመቆጣጠር አየሞከረ “የጠየቃችሁኝ ነገር ከባድ ነው፡፡ ለጓደኝነታችሁ ከብር ስል እነግራችኋለሁ ፡፡ ሀገሬ መግራብ ይባላል፡፡ ከጠላቶቻችን ብዙም አይርቅም፡፡ ተራ በተራ እየተፈራረቅን እንዴ እነሱ እንዴ እኛ እየዘመትን እንዋጋለን፡፡ እንድ ቀን እንደ ልምዳችን ሀያ ወንዶች ሆነን በማታ ወደ ጠላቶቻችን አመራን፡፡ ግማሽ መንገድ እንደተጓዘን ነጋብን፡፡ የብርሃን ጭላንጭል መታየት ጀመረ፡፡ በአቅራቢያችን ወዳገኘነው ዋሻ ለመደበቅ ተጠጋን፡፡ ቁጥራቸው መቶ የሚደርስ የጦር መሣሪያን ያነገቡ ጠላቶቻችን ውስጥ መሸገው ነበር፡፡ ልንዋጋቸው ሞከርን ብዛት ስለነበራቸው ማረኩን፡፡ ጓደኞቼንም ጠፍረው አሰሯቸው፡፡

እኔ ግን ከቀሰለኝ ጋር ወድቄ ስለነበር የሞትኩኝ መስፈቻው ሳያሰሩኝ ቀሩ። እንደ ዐይኔን ጨፍኜ የሚያደርጉትን እከታተል ጀመር። ጓደኞቼን ተራ በተራ ገደሏቸውና ጥለው ሄዱ። ድካም ስለተጫጫነኝ እንቅልፍ አሸለበኝ። በህልሜም ውብ እንስሶች በሰማይ በር በኩል ወረዱ። እንደነሱ ዓይነት ቁንጅና ያለው ፈጽሞ አይቼ አላውቅም። ይህ የኔ ድርሻ ነው እየተባባሉ በጠላት እጅ በአላህ መንገድ የተሰው ጓደኞቼን

እየዳበሱ ተመልሰው በወጡበት በር ይገባሉ። የኔ ተራ ደረሰና ከንዴን ስትጨብጥ እንዳልሞትኩ አወቀች አስካሁን ምን ትጠብቃለህ ? ብላ ትታኝ ሄደች”

ይህንን ታሪክ ከነገረን በኋላ ልብሱን ዝቅ አድርጎ ጡንቻውን ገለጠልን ከወተት የነፁ የእምስት ጣቶች አሻራን በከርኑ ላይ ተመለከትን።

የሰውነት ቅርጹ፤ የቆዳ ቀለሟ፤ ተክለ
ሰውነቷ ያፈዛል፤ የማይጠወልግና
የማይረግፍ ውበትን አላህ
አገንጽፏታል፡፡

«በድንኳኖች ውስጥ የተጨጎሉ
የዓይኖቻቸው ጥቁረትና ንጣት ደማቅ
የሆኑ እንስሶች ናቸው»

(እር-ረሀማን 55:72)

እናንተ የዱኒያ ሴቶች ሆይ! ቁንጅናችን የሚያፈዝ ጸባዮችን የሚማርክ በቁርአንና ሐዲስ ተደጋግመን የተወሳነ ውብ እንስሶች ነን። ﷺ ﻟﯩﻠﻪ
 ስለ እኛ ያሉትን ስሙ:- عليه وسلم

አላህም አንዲህ ይላል:-

“ፀባዩ መልካሞች፤ መልክ ውብ ሴቶች አሉ” (አል-ረህማን 55:70)

የዱንያዋ እንስት

“ጀነትን የተጎናጸፉ የዱንያ ሴቶች ዱንያ ላይ በደከሙት ዓባዳ ምክንያት ከሐረል ዐይን በ70 አጥፍ የበለጠ ቁንጅና ይኖራቸዋል”

ተብሎ በረሱል ላይ ጻፈው ነበር፡፡

ሐረል ዐይን

እኛ በጀነት ውስጥ እጅ ለእጅ ተያይዘን ፍጥረታት ሰምቶ በማያውቀው
ተስረቅራቂ አንደበታችን እንዲህ እያልን እንዘፍናለን፡፡

እኛ ስንስቅ እኮ

የጨረቃ ገላ እስኪያልቅ ይሸረፋል

ሙሉ ፣ ግማሽ፣ ሩብ እያለ ይጠፋል

ከዋክብት እንደቅጠል አግር ስር ይረግፋል

የዱንያዋ እንስት

የዱንያ ሴቶች ሆይ! እናታችን ዓሊሻ ሐረል ዐይኖች ይህንን ሲሉ ተገርመው

እናንተን ወከለው የሰጡትን ምላሽ አድምጡ ሐረል ዐይኖች እጅ ለእጅ

ተያዘው በአንድነት ሲዘፍኑ የዱንያ ሴቶች ተቃቅፈው ምላሽ ይሰጣሉ፡፡

ለጌታችን ሱጁድ ወርደናል

ጸመናል ፣ ሰድቀናል

በውዱአ ፊታችንም አብርቷል

አላገኛችሁም እናንተ ይህን እድል

እልፍ አዕላፍ አይኖች እኛ ላይ ያርፋሉ

እንኳን ያዩን ቀርቶ ስለኛ የሰሙ ቆንጆ ናት ይላሉ

ውበት እና ጣፋጭ በእኛ ይመሰላሉ

ሁሌም ያዩን ለታ የማናት ይላሉ

ሐረል ዐይን

እኛ ለባሎቻችን ስንስቅ

ኮከቦቹ

ጨረቃ ወለደች እየተባባሉ

እኛን ተጠግተው ብርሀን ተሞሉ

የዱንያዋ እንስት

ቃላት አሳምረው

ስለናንተ ውበት አድንቀው የፃፉ

እኛ የመጣን አለት ትተዋችሁ አለፉ

ሐረል ዐይን

ውበት ከኛ ነው ዘንቦ የሚንጠባጠበው ቆንጆና ጣፋጭ ውብና መሳጭ
የሚሉ ቃላቶች ሁሉ አይገልጹንም ያዩን ፈዘው ቀልባቸው ይሰረቃል ::
ጨረቃ ከእኛ ትደቢቃለች አይናችን ሳይኳል የተኳለ ውብ ነው:: ጡባ
ሊመን ኩና ለሁ ወካነ ለና::

የዱንያዋ እንስት

አይኖቻችንን አይተው ከዋክብት አፈሩ

ድንቄም ብርሀን ሆንን ብለው ተናገሩ

ፀሐይዋም ጠለቀች ባለችበት ቦታ

እኛን ስታይ ጊዜ ተደናግራ ፈርታ

ዓሊሻ አስከተሉና << በአላህ እምላለሁ አሸነፍናቸው ውዲ አህቴ ሆይ

በጀነት ውስጥ የሐረል ዐይኖች ሁሉ አለቃ ነሽ እንኳን ደስ አለሽ ::>>

ሁለቱ ውብ እንስቶች

ሁለት ታላላቅ ብርሀናት ቢያበሩ በምድር

ምድር ያቺን ጊዜ እንዴት ትሆን ነበር

የምስክርነት ቃል

እሙ ስለማህ " رضى الله عنها " የ ረሱለላህ صلى الله عليه وسلم የዱኒያ ሴቶች ናቸው ወይስ ሐረል ዐይኖች ጀነት ውስጥ በቁንጅና በላጮቹ? በማለት የአላህ መልዕክተኛን ጠየቀቻቸው፡፡

ረሱልም صلى الله عليه وسلم የዱኒያ ሴቶች ናቸው በላጮቹ" ምክንያቱ ምንድን ነው? በማለት አስከተለች፡፡ "በመስገዳቸውና ባደረጉት ዲባዳ ምክንያት አላህ ፊቶቻቸውን ኑር፤ ሰውነታቸውን ሐር አለበሳቸው፡፡ መልካቸው ነጭ፤ ልብሳቸው አረንጓዴ፤ ማበጠሪያቸው ወርቅ፤ እጣን ማጨሻቸው ሉል ጌጦቻቸው ሁሉ ውብ ነው"

እንዲህም ይላሉ፡ "እኛ ዘወትር ነዋሪዎች ነን፤ ሞት የማያውቀን የማናረጅ ወጣቶች ነን"

طوبى لمن كناه وكان لنا

"እኛ ለርሱ የሆንን፤ እሱም ለኛ የሆነ የጀነቱ መሽራ ደስታው ምንኛ አማረ፤ ጡባም ለርሱ ሆነ"

ጡባ ምን እንደሆነ ታውቃለችሁን?

በጀነት ውስጥ የሚገኝ የወርቅ ዛፍ ነው፡፡ የጀነት ሰዎች ልብስም ከሱ ነው የሚሰራው፡፡ ጥላው መቶ ዓመት በፈጣን ፈረስ ያስኬዳል፡፡ ለማን እንደሆነ ታውቃለችሁ? እስቲግፋርን ለሚያበዙ ሰዎች ነው፡፡

ለዱኒያዋ ዕንቡጥ ፅጌረዳ

ዐይን ውስጥ የምትገባ ከጨረቃ ደምቃ

ውበትስ እሷ ናት የምትታይ ልቃ

ሳቋ ሞገስ አለው ከፀሐይም በላይ

ስትስቅ ይቀናሉ ከዋክብተ-ሰማይ

ለጀንነቷ ሙሽራ

አንቺም የሷ አምሳል ነሽ በጣም የቆነጀሽ

ዓይን ውስጥ የምትገቢ ከፍጡራን ደምቀሽ

አንደበት የምታስሪ በፍጹም ውበትሽ

ለአላህ ብሎ የተወ ምርጡን ይተካዋል

ሙሐመድ ኢብኑ ዓብዱልላዊ ስለአጋጠመው አንድ ክስተት በራሱ

አንደበት እንዲህ ሲል ይተርክልናል፡፡

“የአላህ ጥበቃ በማይለያት መካ አቅራቢያ እኖር ነበር፡፡ ከአለታት በአንደኛው ቀን ከባድ የሆነ ረሃብ አጋጠመኝ፡፡ ርሃቤን የሚመክትልኝ፣ ጉርሮዬን የሚደፍንልኝ አንድ ጉርሻ ግን አላገኘሁም፡፡ ‘ቤት ተቀምጬ አንጀቴ ከሚላወስ ወደ ውጪ ወጥቼ ብዙዛር አንዳች ነገር አገኝ ይሆናል ብዬ በማሰብ ከቤት ወጣሁ፡፡ በመንገድ ላይ ሳለሁ በሀር ጨርቅ የተጠቀለለ በውስጡም ጠጣር ነገርን ያቀፈ ከረጢት በማግኘቴ ደስ አለኝ ፡፡ ወደ ኪሴ ከትቼ ምን ሊሆን ይችላል ብዬ እያሰላሰልኩ ከቤቴ ደጃፍ ደረስኩ፡፡ በፋን ከፍቼ ወደ ውስጥ ገባሁ ቋጠሮውን ፈታሁ በውስጡ አይቼው የማላውቀው በጣም ውድና ውብ እንቁ ነበር፡፡ ርሀብ ስላሸመደመደኝ እና ስላዳከመኝ ከፊሉን ሽጮ በማገኘው ገንዘብ ምግብ ለመግዛት አስቤ ከቤት ወጣሁ፡፡ መንገዴን ይገዢ ሽቅብ በመጓዝ ላይ ሳለሁ አንድ እድሜው የገፋ አዛውንት ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ ሲል ሰማሁት፡-

“የሀር ጨርቅ ቋጠሮ ላገኘና ለመለሰልኝ አምስት መቶ ዲናር ለውለታው አከፍለዋለሁ” በእጁም ከጨርቅ የተሰራ የገንዘብ መያዣ ከረጢት ይዟል ንግግሩን እንደሰማሁ ለነፍሴ እንዲህ አልኳት፡-

“ርቦኛል ግን ብሩን ተቀብቦ እንቁውን ብመልስ ተጠቃሚ ነኝ ግን ብሩንስ ለምን እቀበለዋለሁ ለምን ለአላህ ብዬ አልመልሰለትም” በማለት አሰብኩኝ፡፡ ይገኘው ወደ ቤቴ ሄድኩ፡፡ የቋጠሮውን ክር ዓይነት፣ የጨርቁን ቀለም፣ የእንቁውን ልዩ ምልክት ጠይቄው መለስኩለት፡፡ እሱም አምስት መቶ ዲናርን ሊሰጠኝ እጁን ዘረጋ፡፡ እኔ ግን የሰራሁት ለአላህ ነው፤ ብር አልፈልግም፡፡ ወረታን አልቀበልም አልኩት፡፡ ቢያስጨንቀኝም አልቀበልም ብዬ በአቋሜም ፀናሁ፡፡

ከዓመታት በኋላ ከመካ ወጥቼ በመርከብ ጉዞ ማድረግ ጀመርኩ፡፡ መሀል መንገድ ላይ መርከቧ ተሰበረችና ሰዎች ሰጠሙ ብዙ ገንዘብ ወደመ፡፡ እኔም በአንድ የመርከብ ሰባሪ እንጨት ላይ ተንጠልጥዬ ወዴት እንደሚወስደኝ ሳላውቅ ጉዞን ተያያዝኩ፡፡ በባህር ውስጥም ለትንሽ ጊዜ ያህል ከቆየሁ በኋላ ንፋስ እያወዛወዘ ወደ አንድ መንደር ጥግ ወስዶ ጣለኝ፡፡በአንድ መስጂድ ውስጥም ገብቼ ቁርአንን በመቅራት ላይ ሳለሁ አንድ ግርማ ሞገስ ያለው ወጣት ጠጋ ብሎ ቁርአንን እንዳስቀራው ጠየቀኝ፡፡ አስተምሬው እንደጨረሰኩ የተለያየ ይዘት ያላቸውን ፅሁፎች ከመደርደሪያ ላይ አንስቼ ማንበብ ጀመርኩ፡፡

ወጣቱ መፃፍ እንደምችል ጠይቆኝ ፅሁፍ ማለማመድ ጀመርኩ። ብዙ አባቶች ልጆቻቸውን እንዳስተምርላቸው ወደ እኔ ማምጣት ጀመሩ። ጠቀም ያለ ስጦታም ይመጣልኝ ይዟል። ከወራት በኋላ ከማስተምራቸው ሰዎች መካከል አንዱ ጠጋ በማለት እንዲህ ሲል ሀሳብ አቀረበልኝ፡- “እኛ ዘንድ የቲም ቆንጅዬ ልጃገረድ አለች፤ ከዱንያ ጥቅማ ጥቅምም በውርስ የያዘችው ከበቂ በላይ ገንዘብ አላት ልናጋባህ ወስነናልና ተቀበለን” እኔም እሺታዬን ገለጽኩላቸው። የጋብቻ ቀናችን ተቃርቦ አሷን አስተካከለውና ሞሽረው ከጨረሱ በኋላ ወደ እኔ ይዘዋት መጡ ።

በጣም ተይዛና ተውባ ነበር። ከሷ ውበት ይልቅ አንገቷ ላይ የተንጠለጠለው እንቁ ትኩረቴን ሳበው። ሰዎቹም ታዝበውኝ ኖሮ ወደኔ ተጠግተው እይታህ ሙሉ በሙሉ ከአሷ ይልቅ አንገቷ ላይ ባጠለቀችው ውድ ጌጥ ላይ ነው። ቀልቧ እንዳይሰበር ተጠንቀቅላት እንጂ በማለት ተናገሩኝ። እኔም የዚያን እንቁ ታሪክ አጫወትኳቸው። ደስታቸው አጥፍ ድርብ ሆነ ከመሀከላቸው አንዱም ድምፁን ከፍ አደርጎ “የዚህ እንቁ ባለቤት እንዲህ ይል ነበር። በዱኒያ ላይ ይህን ጌጥ ከመለሰልኝ ሰው የበለጠ እውነተኛ አላህን የሚፈራ ሙስሊም አስካሁን አላጋጠመኝም። ጌታዬ ሆይ አገናኘኝና ልጄን ልዳረው እያለ አላህን በተደጋጋሚ ሲለምን ሰምቼዋለሁ” በማለት በደስታና ፈንጠዚያ ጋብቻው እንዲጠናቀቅ አደረገ።

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:-

“من ترك الله شيئا عوضه الله خيرا منه”

“ለአላህ ብሎ አንድን ነገር የተወ የተሻለውንና በላጩን አላህ ይተካዋል”

ለእኛ ለሌቶችሰ

ጀነት ውስጥ ለወገኖች ሐረል ዓይን ሚስቶች እንዳሏቸው ሁሉ በጽንዖ ህይወቷ ላይ መልካም የሆኑት ሚስት በእጅግ ከሐረል ዓይን በላይ ትሆናለች ጠረፍም ተረጋገጽቷም ከጀነቷ እንስት የበለጠ ይሆናል ።

በጽንዖ ላይ የሰጠች ሴት ጀነት ውስጥ የምትደሰትበትን የዓይን ማረፊያ የሚሆናትን ባል እሳህ ይሰጣታል።

እሳህ የጀነትን ሰዎች ድሎትና ፀጋን ለሰመልከቶ እንዲህ ይላል፡-

«በውስጡም ነፍሶች የሚከፈሉት ፡ላይናችም የሚደሰቱበት ሁሉ እለ።
እናንተም በውስጡ ዘላለም ዘውታሪዎች ናችሁ።»

(ዙኸፍ 71)

ተሸቀዳዳሪዎች ይሸቀዳደሙ

ወዲ እህቴ! የሐረል ዓይንን የቁንጅና ውበት በእጥፍ ለመብለጥና በአርረህማን ጀነት ውስጥ በሚደረገው የሥነ-ውበት ውድድር ላይ በአንደኛነት ደረጃ እማላይ ቆንጆ ለመሆን በሒጃብሽ፣ በኢማንሽና በሀያእሽ ላይ ጠንከሪ ባልሽን ታዘዝ ከአጉል ባህሪያት ራቂ።

መዓዝ ኢብኑ ጀበል رضي الله عنه ባስተላለፈው ሐዲስ ረሱል

صلی الله علیه وسلم እንዲህ ብለዋል፡-

“የጽንዖ ሚስቱ ባሏን ስታስቸግር በጀነት ውስጥ የተዘጋጀችለት ሐረል ዓይን ሚስቱ እሳህ سبحانه وتعالى ያዋርድሽ ኢታስቸግሪው አንቺ ጋር በእንግድነት ነው የመጣው የሚለይሽም ቀን ቅርብ ነው” በማለት ትረግማታለች።

(ቡኸሪ ዘግበውታል)

ሐረል ዐይን

በምድር ባህር ላይ አንዴ ብትተፋ የባህሩ
ጨውነት ጠፍቶ ወደ ጥፍጥና በተለወጠ
ነበር። ስትጠጋት ውብቷ ከሰባ እጥፍ በላይ
ይጨምራል።

ቃሉን ለምሳልን አላህ ምስጋና ይገባው

ራፊቅ ኢብኑ ዓብደላህ ዘግቦታል። ሒሻም ኢብኑ የህያ ያወራው ነው።

በሰላሳ ስምንተኛው ዓመተ ሂጅራ ሩም ሀገር ዘመትን። በዘመቻው ወቅት የሙስሊሙን ሠራዊት ምግብ የምናዘጋጀውና ጥበቃ የምናደርገው ተራ በተራ እየተቀያየርን ነበር። ከኛ መካከል እጅግ ዲባዳን የሚያበዛ አላህን የሚፈራ ቀኑን በጾም ለሊቱን በሰላት የሚያሳልፍ ሰዲድ ኢብኑ አልሐርብ የሚባል ሰው ነበር። ለሊቱን በመቆም ስለሚያሳልፍ ቀኑንም ስለሚጾም ይደክመዋል ብለን እንጨነቅለታለን። እሱ ግን የኛን ጭንቀት ቦታም አይሰጠውም። እንዲያውም በጥንካሬ ከሁላችንም በልጦ በሁሉም የሥራ መስክ ውስጥ ቀድሞ የሚታይ ሆኖ አገኘነው። ቀን ሌት ሳይል ሁልጊዜ ጠንክሮ ሲሰራ ሳየው ሁኔታው እጅግ ይገርመኝ ነበር። ከዚህም የተነሳ ራሴን እጅግ አድርጌ ናቅሁኝ።

ከቀናቶች በአንደኛው ቀን ከሱ ጋር ተረኛ ምድብተኛ ሆኜ እየጠበቅን ሳለ ከባድ ጥቃት ገጠመን። በዚያች እጅግ ፈተና በበዛባት ቀውጢ ምሽት በሰዲድ ላይ ያየሁት ትዕግስተኛነትና ጥንካሬ ከሰው ልጅ አቅም በላይ ሆነብኝ።

...ሰዲድ እንቅልፍ በዓይኑ ሳይዞር ነበር የነጋበት። ይህንንም

ባስተዋልኩ ጊዜ ትንሽ እረፍት እንዲወስድ አግባብቼ አሳመንኩት።

ከእንዲት ትንሽ ጎጆ ስርም ሄዶ ተኛ።

ጓደኞቻችን በጦር ግንባሩ ቦታ ቦታቸውን ለመያዝ ከካምፑ ርቀው ሄደዋል። ምግብ የማዘጋጀቱ ሥራ ተራ የኔ ስለነበር ከነሱ ተነጥቼ ቀረሁ።

ምግብ በማዘጋጀት ላይ ሳለሁ ከጎጆ ቤቱ አካባቢ የሆነ ንግግርን ሰማሁ። በዚያ አካባቢ ያለው ሰዲድ ብቻ መሆኑን አውቃለሁ። እሱም ቢሆን ተገቷል። እኔ ሳላይ ሌላ ሰው መጥቶ ይሆን አልኩና ወደ ጎጆው አመራሁ። ከተኛው ሰዲድ በስተቀር በአካባቢው ማንንም ማየት አልቻልኩም። ሳየው በእንቅልፍ ልቡ እያወራ ፈገግ ይላል። ይበልጥ ተጠጋሁና የሚለውን ለማዳመጥ ሞከርኩ። የሆነ ነገር እንደሚቀበል ሰው እጁን ዘረጋ። በደማቅ ፈገግታም እጁን ወደነበረበት መለሰ። እንዲህም ሲል አንሾካሸኩ። “እሺ ማታ!”

ይህን እንዳለ ከእንቅልፉ ባኖ ተነሳ። በፍርሃት ይንቀጠቀጥ ነበር። እንዲረጋጋ በማሰብ ወደ ደረቴ አስጠግቼ አቀፍኩት። እሱ ግን እየደጋገመ ላ ኢላህ ኢልለላህ አላሁ አከበር አልሐምዱሊላህ ይላል።

ምን ሆንክ? ምን አገኘህ? በእንቅልፍ ልብህ ስትሰራ ያየሁት ይገርማል። የምታወራውም ይደንቃል። ምንድን ነው ነገሩ? ምን ዓይነት ህልም ነው ንገረኝ አልኩት። እኔም ተደናግጬ ነበር። በህልሙ ያየውን ታሪክ እንዲህ ሲል አጫወተኝ፡-

“ቁንጅናቸውም ሆነ አለባበሳቸው ለየት ያሉ ሁለት ሰዎች ወደኔ መጡ፤

ሰዓድ ሆይ! አብሽር ሀጢአትህ ተምሯል። ጥረትህ ሁሉ ተመስግኗል፤ ሥራህም ተቀባይነትን አግኝቷል፤ ዱዓህም ተሰምቷል፤

በህይወት እያለህም የእንኳን ደስ ያለህ መልእክት መጥቶልሃል፤ በል አሁን ተነሳና አላህ ያዘጋጀልህን የጸጋና የድሎት ዓይነት እናሳይሃለን፤ ተነስ አብረን እንሂድ አሉኝ። አብሬያቸው መጓዝ ጀመርኩ። ወንዞችና የእትከልት ሥፍራዎችን ሁሉ ተዟዟል ንበኘሁኝ። የጀነት ፎቅ ውስጥ አስገቡኝ። በፎቁም ውስጥ ካለው አንድ ከፍል ወሰዱኝ። በከፍሉ ውስጥ አልጋ አለ። በአልጋውም ላይ የጀነቷ እንስት ተንጋላለች። አቤት ቁንጅና እንቁ ነበር የምትመስለው። እንተን የመጠበቁ ጊዜ ረዘመብኝ እኮ አለችኝ።

በፈጣጣታ እንዴ የት ነው ያለሁት አልኳት።

አሁንም በጀነት ውስጥ ነህ በማለት መለሰችልኝ።

እንቺስ ማነሽ ብዬ ጠየኳት።

እኔም አላህ ላንተ ያዘጋጀኝ ባለቤትህ ነኝ አለችኝ።

እጄን ወደሷ ዘረጋሁ።

በርህራሄ እጄን ገፍታ መለሰችው። “ዛሬ አይደለም” አለችኝ። ዛሬ አይደለም ገና ወደ ዱኒያ ትመለሳለህ አለችኝ ደግማ። መመለስማ አልፈልግም እያልኩ አለቀስኩ።

አሁንም በሐዘኔታና በተረጋጋ መንፈስ እንዲህ አለችኝ። መመለስማ የግድ ነው። እዚያ ለሶስት ቀናት ትቆያለህ። በመጨረሻም አላህ ካለ እኛ ዘንድ ታፈጥራለህ። እሺ ማታ ይሁን አልኳት።

ይሄኮ የተወሰነና ያለቀለት ጉዳይ ነው ብላኝ ከተቀመጠችበት ብድግ አለች። እኔም ልይዛት ብድግ ስል ለካስ የተነሳሁት ከእንቅልፌ ነበር።

እባክህ ወንድሜ በህይወት እስካለሁ ለማንም አትንገርብኝ” አደራህን በህይወት እስካለሁ ድረስ ደብቅልኝ። አብሽር አልኩት በደስታ ሰጥሜና ስከሬ አላህ የስራህን ውጤት ነው በህልምህ የገለጸልህ አልኩት። ሰዲድ በጧት ተነሳና ውዱዕ አደረገ። ሰውነቱንም ታጠበ።

ሽቶ ተቀባብቶ ወደ ጦር ግንባር ወረደ። በዕለቱ ጾመኛ ነበር። እስኪመሽ በውጊያ ተጠምዶ ዋለ። እመሻሽ ላይ ከጓደኞቹ ጋር ሲመለስ ሰዎች ሁሉ ተሰብስበው ስለሱ በአድናቆት ሲያወሩ ሰማሁ። ለሚወረወሩ ቀስቶችና ጦሮች ደረቱን ሰጥቶ በውጊያ መሀል እየሰነጣጠቀ ሲሄድ ለምንም ነገር ግድ አልነበረውም።

እኔም በውስጤ ታሪኩን አውቃችሁ ቢሆን ኖሮ ትንሽ ስቃችሁ ብዙ ባለቀሳችሁ ነበር አልኩኝ። በዚያን ቀን ማታ በትንሽ ምግብ አፈጠረ። ለሊቱን ቆሞ ሲያለቅስ አደረ። በሁለተኛውም ቀን ማልዶ ወደ ጦር ሜዳ ወረደ። የዛሬውም እንደትናንቱ ነበር ጀግንነቱ።

በሶስተኛው ቀን የሚሠራውን ሁሉ ለመከታተልና ለማየት ብዬ እኔም አብሬው ወደ ግንባር ሄድኩ። በጀግንነት ይፋለማል። አንዱን ጥሎ ሌላን ይፈልጋል።

በዚህም ሁኔታ ላይ ሳለ ፀሐይ ለምሽቱ ቦታዋን ለማስረከብ ተቃረበች። ለመጥለቅም አዘቀዘቀች።

ከምሽቱ ከፍ ካለው ማማ ላይ ያነጣጠረበት አንድ እሱ ያላየው ጠላት ነበር። ሰውዬው ኢላማው ውስጥ እንደገባለት ካወቀ በኋላ ጠንካራ ቀስቱን ከምሽጉ አናት ላይ ሆኖ ለቀቀው... አልሳተውም። ቀስቷ መሀል ደረቱን ነበር ያገኘችው። ሰዲድም በቁሙ ወደቀ።

በሞትና በህይወት መሀል ሆኖ ያጣጥራል። እኔም ተጠጋሁትና የነገረኝን በማስታወስ ምሽቱን በምታፈጥርበት ነገር እንኳን ደስ አለህ ብዬ አበሰርኩት።

እንደው ምናል ከሱ ጋር ሆኜ የተዘጋጀለትን ያንን ታላቅ ድግስ አብሬው ለመቋደስ በበቃሁ ብዬ ተመኘሁ።

የታችኛው ከንፈሩን አጥብቆ ነከሰና በዓይኑ ወደኔ እያየ እንደምንም ከንፈሩን አላቆ የሚከተለውን የአላህ ቃል አነበበ፡-

“ቃሉን በእውነት አረጋግጦ ለሞላልን አላህ ምሥጋና ይገባው”

ነፍሱና ሩሁ ተላቀቀች። ወደሚወደው ጌታው በረረች።

አንተን በመጠበቅ ላይ ነኝ

እስታዜ ሠላይማን ዘንድ ገባሁ። ብቻውን ይስቃል። ከፊቱ ላይም ደስታ ይነበባል። ምን ተገኘ ዛሬ ብዬ ጠየቅኩት። አሱም፡- “ለይል ተነስቼ እየሰገድኩ ሁለተኛ ረከዐ ሱጁድ ላይ ሳለሁ እንቅልፍ ወሰደኝ፤ በእንቅልፍ ልቤም ከፀሐይ የምታበራ እንስት በእግሯ ረገጠችኝና፡- “ወዳጄ ሆይ! መላኢኮች ንቁ ሆነው ተሀጁድ የሚሰግዱትን ሰዎች እየመዘገቡ አንተ እኔን አጭተህ ትተኛለህ? የዓይኔ ማረፊያ ሆይ! ረጅም ዓመታትን (ተሞሽሬ) ተጨጉዬ አንተን በመጠበቅ ላይ ነኝ” አለችኝ። የሷ ንግግር እስካሁን በጀሮዬ ይመላለሳል። ጣፋጭ አንደበቷ ነው ፈገግ ያስባለኝ። በማለት መለሰልኝ።

ሐረል ዐይን ወደ ምድር አጮልቃ
ብትመለከት ፍጥረታት ሁሉ አፋቸውን
ይዘው ውብቷን እያደነቁ አላህን ያጠሩ ነበር።
እሷን ከማየት ውጪ ወደሌላም ፈጽሞ
ባልተዘነበሉ ነበር።”

ሐረል ዐይኗ በዱኒያ ንፋስ ላይ

እቡ ወዳኦ የሚባል ታላቁ ታቢኢይ የራሱን የትዳር ታሪክ እንዲህ ሲል ያጫውተናል፡-

በረሱል ﷺ ውስጥ እውቀትን ለማግኘት የሸህ ሰዲድ ኢብኑ ሙሰይብን የእውቀት ማዕድ አዘወትር ነበር። ኡስታዙ ዘንድ የሚማሩ ተማሪዎችም ቁጥር በርካታ ነው። ሆኖም ግን ኅበዝ ተማሪ ስለነበርኩኝ ከሌሎች በተለየ ቦታ ነበረኝ። የተወሰኑ ቀናቶችን ከኡስታዜ የመማሪያ ሥፍራ ራቅሁ። ኡስታዜ የታመምኩ ስለመሰለው የመኖሪያ አድራሻዬን ያፈላልግ ጀመር። ስለ እኔ ሁኔታ ቢጠይቅም ተገቢውን መልስ የሚሰጠው ማንንም አላገኘም። ስለደረሰብኝ ችግር እያጣራ ደርሱን ማስተማሩን ቀጠለ። ጉዳዩ ከፈጀው የቀናት ቆይታ በኋላ ወደ መማሪያው ሥፍራ ሄድኩ። በደንብ ሰላምታ ተለዋወጥንና በምን ምክንያት ቀናቶችን እንደቀረሁ ለምንስ እንዳልመጣሁ ጠየቀኝ። እኔም ባለቤቴ ሞታብኝ ሀዘን ላይ መቆየቴን አብራርቼ ገለጽኩለት። ከነበርንበት ቦታ ገለል አድርጎ ይዞኝ ሄደና እንዲህ ሲል ጠየቀኝ “አዲስ ሚስት ለማግባት አላሰብክምን?”

እኔም “ኡስታዜ ለኔ ዓይነቱ የቲም ሆኖ ላደገ፣ ደሃ ሆኖ ለኖረ ልጄን የሚድር ማን አለ?!” ወላጁ አሁን ከሁለት ዲርሃም በላይ ሀብትም ሆነ ንብረት የለኝም” በማለት መለስኩለት። እኔ ልጄን አድርገሁ በማለት ድምጹን ከፍ አድርጎ በጀርዬ አስተጋባ። ታላላቅ ባለሥልጣናት ልጄን ለትዳር ጠይቀውት አልሰጥም ማለቱን አውቃለሁና ይህ ቃል ከአፉ ሲወጣ ምላሴ ተኮላተፈ። ተንተባተብኩኝ። “የኔን ሁኔታና ምስጢራዊ የችግር ህይወቴን ካወቅክ በኋላ ልጅህን ልትድረኝ? ስል በተደናገጠና በተቆራረጠ ድምጽ ጠየቅኩት። አሱም እንዲህ ሲል መለሰልኝ “እዎ ልጄን አድርገሁ እኛ መስሊሞች ሃይማኖቱና ሥነ-ምግባሩ ያማረ ሰው ካገኘን ልጃችንን እንድራለን አንተ ደግሞ በእምነትህም ሆነ በሥነ-ምግባርህ ወደር የሌለህ መልካም ሰው ነህ። ከዛም ለምስክርነት ሁለት ሰዎችን ከመስጂድ ጠራና ሁለት ዲርሃሙን መሀር አድርጎ ዳረኝ። ልጅቱን ግን አላውቃትም። አላየኋትምም። በቦታውም አልነበረችም።

ከድንጋጤና ከደስታዬ ብዛት የተነሳ የምናገረውን እንኳ ማወቅ ተሳነኝ። ከተቀምጥኩበት ተነሳሁ። ቀኑን ጾመኛ ስለነበርኩ መስጂድ ገብቼ የመግራብን ሰላት ሰገድኩ። ወደ ቤቴም አቀናሁ። የማፈጥርበትን ነገር ዘይትና ዳቦ ከፊት ለፊቴ አቀረብኩ። ፋኖሴን አበራሁ። ያቀረብኩትን ምግብ አንዴ ወይም ሁለቴ እንደጎረሰኩ የቤቴ በር ተንኳኳ። “ማን ነው?” በማለት ከበሩ ኋላ የቆመውን ሰው ማንነት ለማጣራት ጠየቅኩ። “ሰዲድ” የሚል ድምጽ ሰማሁ። በአላህ እምላለሁ

ሰዒድ በሚል መጠሪያ ስም የማውቃቸውን ሰዎች ሁሉ አሰብኩ። ሰዒድ ኢብኑ ሙሰይብ ግን በልቦናዬም ውል አላለም ነበር። ምክንያቱም አርባ ዓመት ሙሉ ቤቱ ወይም መስጂድ እንጂ ሌላ ቦታ ታይቶ አይታወቅም። አወለ ሰፍ እንጂ የሰውን ጀርባ እያየ ሰግዶ አያውቅምና ነው። በሩን ከፈትኩ። ከፊት ለፊቴ ሰዒድ ኢብኑ ሙሰይብ ቆሟል። በቃ ልጁን ለኔ ዓይነቱ መናጢ ደሃ በመዳሩ ተጸጽቶ ሀሳቡን ሊቀይር ነው የመጣው ስል አሰብኩ። የሙሐመድ አባት ሆይ! ሰው አትልክብኝም ያለህበት ቦታ እመጣ ነበር አልኩት። እሱም “በፍጹም ዛሬማ እኔ ራሴ አንተ ዘንድ ልመጣ ይገባል” በማለት መለሰልኝ ወደ ቤት እንዲገባ ጋበዝኩት። “አይ አልገባም ባይሆን የመጣሁት ለጉዳይ ነው ልጄ የአንተ ሚስት ሆናለች እሷ አባቷ ቤት ብቻዋን አንተም በቤትህ ያለ አጫዋች ስለ እሷ እያሰብክ ብቻህን መሆናችሁን ጠልፍ ይዣት መጥቻለሁ አለና” ከጎኑ ቆማ ወደነበረችው መልከመልካም ውብ እንስት ዞሮ “ልጄ ሆይ! በአላህ ስምና ረድኤት ወደ ባልሽ ቤት ግቢ” በማለት ትዕዛዝን ሰጣት። ከእፍረቷ የተነሳ ወደ እኔ ስትመጣ ቀሚሷ አደናቅቷት ልትወድቅ ተቃረበች።

አባቷን እንኳ ሳልሰናበት ከፊቷ ተቀድሜ እየመራኝት ወደ ቤት ገባን። ድህነቴ ስላሳፈረኝ ዳቦና ዘይቱን ደብቅኩ። የፋኖሱን ብርሃንም አደበዘዝኩ። ጣራ ላይ ወጥቼ “ሰዒድ ልጁን ዳረኝ እቤቴ ድረስም ይዞልኝ መጣ” ብዬ ከፍ ባለ ድምጽ ጎረቤቶቼን ተጣራሁ። ከጎረቤቶቼ ሰዎች መካከል አንዲት አሮጊት እንዲህ አለች

“እንተ ሰው! ለመሆኑ የምትናገረውን ታውቃለህ? ሰዓድ ልጁን ድርህ ከቶውንም ቤትህ ድረስ ይዞልህ ሊመጣ? የእሷ ነገር እኮ እንኳን ላንተ ለደህው የታላቁ ባለሥልጣን ልጅ ወሊድ ኢብኑ ዓብዱል መሊክ ሸማግሌ ልኮ እምቢ የተባለበት ጉዳይ ነው እኔም “እዎ ድርጅል ከፈለጋችሁ ግብና ተመልከቱ። ግቡ እቤቴ ናት ያለችው ተመልከቷት እውነተኛነቱን ታረጋግጣላችሁ” በማለት መልስ ሰጠሁ።

ከእሷ ጋር ሳምንትን ከቆየሁ በኋላ ወደ ቀድሞው የዕውቀት ገበታ ሥፍራ ዲልምን ለመቋደስ ስነሳ “ቁጭ በል አባቴ ጋር ያለው ዕውቀት ሁሉ እኔ ጋርም አለ” በማለት በጀሮዬ ሹክ አለችኝ።

የረሱልን (ሰለላሁ ዓለይሂ ወሰለም) ሐዲስ የሐፈዘች የጌታዋን ቃል አከባሪ የያዘችውን ዕውቀት ተግባሪ አላህን ፈሪ የባሏን ሐቅ ጠባቂ መልክ መልካምና እጅግ በጣም ቆንጆ እንስት ሆና አገኘች።

የማይገለጹ በሰው ልጅ አንደበት

ሐረ የኔ ዓለም የውበት ሁሉ ውብ
ውበት ካንቺ ዘንቦ ደርሶ ሚንጠባጠብ
ዓይኖችሽ ይልቃል ከሰማይ ጨረቃ
አየናት በማታ ካንቺ ተደብቃ
ፀሐይም ከፊትሽ በሚወጣው ፀዳል
አየናት ስትሸሸግ ራሷን ስትከልል
ፀጉርሽም ዞማ ነው ማረፊያው ከዳሌሽ
በጥበብ ተሰርቷል ባትሽ ተረከዝሽ
ሰልከከ አንዳለ ነው ቀጭኑ አፍንጫሽ
ራስን ያስታል ያ ሞንዳላ ዳሌሽ
ጣቶችሽ አለንጋ ጥፍሮችሽም ስላት
የማይገለፁ በሰው ልጅ አንደበት

የሙእሚን ሽልማቱ

ሳቢት ኢብኑ ኑዕማን ይባላል፡-

... በጣም ተርቧል፡፡ ከረሃቡም የተነሳ መላ አካላቱ ተዳከሟል፡፡ በአቅራቢያው ወዳለው አትክልት ሥፍራ አመራ፡፡ ዓይኑ ወደ አንድ የፍራፍሬ ዛፍ ተመለከተ፡፡ የተንጠለጠለችውን አንድ የፖም ፍሬ እጁን ሰዶ ቀጠፈ፡፡ ግማሹን በላና በአቅራቢያው ካለው ወራጅ ውሀ ትንሽ ተጎነጨ፡፡ የሰራው ስህተት ለአእምሮው የፀፀት ምልክትን ሰጠ፡፡ ወየውልሽ! ባለሀቁን ሳታስፈቅጂ ያንቺ ያልሆነን የአትክልት ፍሬ ትመገቢያለሽ አንዴ? በማለት ነፍሱን ወቀሰ፡፡

የአትክልቱን ባለቤት አፈላልጎ አግኝቶ ለተመገበው ፖም ይቅርታ መጠየቅ እንዳለበት ወሰነ፡፡

የአትክልተኛውን ቤት ፍለጋ ተንቀሳቀሰ፡፡ ብዙ ካጠያየቀ በኋላ ቤቱን አገኘው፡፡ ወደ ሰውየው ቤት በር ጣጋ ብሎ አንኳኳ፡፡ ባለ አትክልቱ ገበሬም ከቤቱ ወጣ፡፡ በእጁ የያዘውን የተገመጠ ፖም ይዞ ያደረገውን ድርጊት መናገር ጀመረ፡፡ “በጣም ተርቤ ስለነበር ከወንዙ ዳር ካለው የአትክልትህ ቦታ ይህንን ፖም በላሁ፡፡ ከተመገብኩ በኋላ የኔ ሐቅ አለመሆኑን አስታወስኩ፤ ይቅርታ እንድታደርግልኝና ለሰራሁት ስህተትም ተመጣጣኝ ቅጣት እንድትቀጣኝ” በማለት መማጸን ጀመረ፡፡

ሰውየውም “የምልህን ካላሟላህ በስተቀር በፍጹም ይቅርታ አላደርግልህም” አለው፡፡ “ምንድንነው ግዴታ ያደረግኩብኝ” ብሎ ጠየቀ፡፡

“ዓይነ ስውር፤ መስማት የተሳናት እንዲሁም መናገር የማትችል ልጅ አለችኝ።
አሁን እንድታገባ አፈልጋለሁ” ብሎ መለሰለት።

የገባበትን አስቸጋሪ ጉዳይ በደንብ አጠናቅቆና አሰበበት የማይጸጽተው
ውሳኔ ለማሳለፍ አሰበ።

“በግማሽ ፖም ምክንያት አላህ በጀሃነም አሳት ከሚያቃጥለኝና ዘላለም
ከምሲቃይ ይህችን እንስት ማግባት የተሻለ ነው፤ በዚህች አጭር የዱንያ
ህይወት መቸገሪያ ከረጅሙ የአኼራ ህይወት ስቃይ እጅግ የተሻለ ነው” ቢል
ከራሱ ጋር ተማከረና ጋብቻውን ተቀበለ።

የሠርጉ ቀን ሲደርስ ጋብቻውን ለመፈጸም ቤት ቀድሞ ተገኘ። እጅግ
በጣም ተጨንቋል። ሀሳብ ገብቶታል።

ኒካህ ከተደረገ በኋላ ወደ ሙሽራዋ ከፍል ገባ። ሚስቱ ከተቀመጠችበት
ብድግ ብላ “የአላህ ሰላም ባንተ ላይ ይሁን” አለችው። ግር ብሎታል። ተሳስቶ
ይሆን? ተመለከታት! የሐረል ዐይንን ሁኔታ አስታወሰ፤ ቁንጅናዋ
ተመሳሰለበት።

በዝምታ ተዋጠ። ይህች ሴት ትናገራለች፤ ትሰማለች፤ ታያለች!
ምንድን ነው? ግራ ገብቶታል። እሷ ወዳለችበት ቦታ አመራ። አባቷ
የተናገረውን ሁሉ አጫወታት። እርሷም፡-

“አባቴ ያለው ሁሉ አውነት ነው አልዋሽም፤ አትናገርም ያለህ በህይወቴ
የሐራም ንግግርን ተናግሮ ስለማላውቅ ነው፤ መስማት አትችልም ያለህም
ሃሜትም ሆነ አልባሌ ንግግርን ሰምቼ አላውቅም፤ ዓይነስውር ናት
የተባልከውም አውነት ነው ወንድን በሐራም ተመልከቼ አላውቅምና
ነው” በማለት መለሰችለት። አላህን በመፍራቱ ምክንያት አባቷ ለትዳር
መረጠው። በተከበረው የፍቅር ህይወታቸው ውስጥ ኢማሙ አቡ
ሀኒፋን ወለዱ።

ሰለምቴው ከሐረግ ጋር

እስልምናን የአስር ሰላት ወቅት ነው የተቀበለው ሻወር ከወሰደና ሸሃዳን ከያዘ በኋላ ስለ ኢስላም ለማወቅ ላጥቶቹን ከፍቶ እያነበበ ለሊቱን አሳለፈ። በጣም ቅርብ ጓደኛዎች ነን። የሱብሒን ሰላት ሰግጄ እንደጨረስኩ ልዘይረው ወደ ቤታቸው አቀናሁ። የለቅሶ ድምፅ ይሰማል። ስሙን እየጠሩ ያለቅሳሉ። አንድ አደጋ መከሰቱን አስተዋልኩኝ። ድንጋጤ ወረረኝ ተበረከረኩ። ወደ ውስጥ ገባሁ። አባቱን ፊት ለፊት አገኘኋቸው። ጓደኛዬ ምን ሆነ ስል ጠየቅኳቸው። "ጓደኛህ ሞቷል" አሉኝ። አንዴት ብዬ ማልቀስ ጀመርኩ። "ወደ ላይ ውጣና አሟሟቱን አይ" በማለት ያለበትን ከፍል አመላከቱኝ። በሩን ከፍቼ ስገባ ሱጁድ ላይ እንደተደፋ ነበር የሞተው። ከፍት ወደነበረው ኮምፒውተር ዓይኖቼን ሰወረውር ስለ ሐረል ዐይን ቁንጅና የሚገልጽ ፅሁፍን ተመለከትኩ ለካስ ስለ ጀነቷ ፀጋ በውስጡ ለአኛ አላህ ስላዘጋጀልን እንስት እያነበበ ሳለ ነበር የሱብሒ ወቅት ገብቶበት እየሰገደ ሱጁድ ላይ የሞተው።

ይህን ልጅ አጥብህ ቅበርልኝ

የአስራ ስድስት ዓመት ለጋ ወጣት ነው። ቁርአንን ሀፍዟል። መስጂድ መመላለስ ያዘወትራል። ይህ ወጣት በጠና ታሞ ሞተ። አጎቱ ነበር የሚያስታምመው። የሞተው ማታ ስለነበር አጎቱ አጥቦ ለመቅበር ንጋትን እየተጠባበቀ ሳለ እንቅልፍ አሸንፎት አሸለበ። በሕልሙም ውጧ እንስት ወደርሱ አቅጣጫ መጣችና እንዲህ አለችው፡- "በአላህ ይህን ልጅ አጥብህ ቅበርልኝ፤ ከሞተበት ሰዓት ጀምሮ እሱን በመጠበቅ እንደ ፍም አሳት እየጋምኩ የምገኝ የጀነቷ እንስት ነኝ በአላህ ይሁንብህ ባሌን በፍጥነት አጥብህ ቅበርልኝ" ታሪኩን በአንደበቱ ይቀጥልናል፡-

“ከአንቅልፌ በድንጋጤ ነቃሁ፤ የቤቱ ሽታ በመልካም ጠረን ተሞልቶ ያውዳል፤ ጀናዛውን በማጠቢያ እንጨት ላይ ዘርግቼ ጓደኞቼን ጠርቼ ማጠብ ጀመርኩ። በመሀል መብራት ጠፋ። ከጓደኞቼ መካከል አንዱን ፋኖስ እንዲያመጣ አዘዝኩት። ፋኖሱን ሊያመጣ ወጣ። ነገር ግን በዚያ ድቅድቅ ጨለማ ከጀናዛው አካል በሚወጣው ብርሀን ቤቱ በራ። ለማገላበጥ ሳንቸገር በቀላሉ አጥበን ጨረስን። ወደ መቃብርም አስገባነው። ፊቱ በፈገግታ ተሞልቶ የናፈቀውን ሰው ያገኘ ይመስላል።

ومن لم يجعل الله نورا فما له من النور

“አላህ ብርሀንን ያላደረገለት ሰው ለርሱ ብርሀን የለውም”

የታቢዲዩ ዱዓ

«መዕሚኖች በተሰበሰቡበት ቦታ
ዳመና ታልፋለች፤ ምን ላዝንበላችሁ
በማለትም ትጠይቃለች፤ የጠየቁትንና
የተመኙትን ሁሉ ታዘንባለች፤ አላህ
የዚያ ቀን ካደረሰኝ ውብ የሆኑትን
ሐረል ዐይኖች አዝንቢልኝ
እላታለሁ»

(ታላቁ ታቢዲዩ ኸሊድ ኢብኑ ሚዕዳን)

ሐረል ዐይኗን ፍለጋ

የአንድ ት/ቤት ተማሪዎች ለትምህርታዊ ጉብኝት ዛፍ በሚበዛበት ጭር ያለ ስፍራ ለቀኑ ከረጅምና አልህ አስጨራሽ ጉዞ በኋላ የፈለጉት ቦታ ደረሱ። በቡድንና በተናጥል ተፈጥሮን እያደነቁ መማር ጀመሩ ጉብኝታቸውን አንደጨረሱም አስተማሪዎች ተማሪዎቻቸውን ሰብስበው ተመለሱ። አንዲት ለጋ ወጣት ኮረዳ ተማሪ ብቻዋን ቀርታለች እየመሸ ስለሆነ ባሉ ወደነበረበት ቦታ ሄደች። ነገር ግን ከሷ ውጪ ማንንም አላገኘችም። ሁሉም አንደሄዱ አወቀች። በዚያ ጫካ ብቻዋን መሆኗ አስጨንቋታል። በድንጋጤ ልቧ ይመታል። ከዐይኗም አንባ አንደ ጎርፍ ይወርዳል። ያላት አማራጭ ቅርብ ወደሆነው አንድ ቤት ማምራት ነበር። ከረጅም ጉዞ በኋላ ትንሽዬ ጎጆ አገኘች። ወደ በሩ በመጠጋትም አንኳኳች። በሀያዎቹ ዕድሜ መጨረሻ የሚጠጋ ወጣት በሩን ከፈተላት። ሲመለከታትም ደንግጦ አንቺ ማን ነሽ? ሲል ጠየቃት። እያለቀሰች አንዲህ በማለት መለሰች “ከአንድ ትምህርት ቤት ለትምህርታዊ ጉዞ ነበር የመጣሁት ጓደኞቼና አስተማሪዎቼ ብቻዬን ትተውኝ ሄዱ መመለሻ መንገዱንም አላውቅም” በማለት ቤቷ የሚገኝበትን አካባቢ ነገረችው። እሱም “አሁን ያለሽበት መንደር ብዙ ሰዎች የማይኖሩበት ነው። አንቺ የምትፈልገው መንደር ከዚህ ትንሽ ራቅ ይላል መንገድ ላይ ይመሽብሽና ማደሪያ ታጫለሽ።

ስለዚህ ወደ ውስጥ ግቢ። እዚህም አደራ። ጠዋት መንገዱን አሳይሻለሁ።
 አላት። ወደ አልጋውም አየጠቆማት እዚህ ላይ አደራ እኔ መሬት ላይ
 አድራለሁ ብሎ አልጋውንና የቀረውን ቦታ በመጋረጃ ለሁለት ለየው
 (ከፈለው)። ልጅቷም አየፈራች ልጁ የሚሰራውን መከታተል ጀመረች።
 ሰውነቷን በጠቅላላ ዓይኗን ብቻ አስቀርታ ሸፈነች። ልጁም ኪታብ ከፍቶ
 ማንበብ ጀመረ። ብዙም አልቆየም ኪታቡን በፍጥነት ዘግቶ
 በአቅራቢያው ወደሚገኘው ሻማ ላይ አውራ ጣቱን አስቀምጦ ያቃጥለው
 ጀመረ። እያቀያየረና እያፈራረቀ የተቀረቱንም ጣቶቹን አቃጠለ። ልጅቱ
 በፍርሃት ደንግጣ ማልቀስ ጀመረች። ሰው ነው ሰይጣን ግራ ገባት
 እንቅልፍ በአይኗ ሳይዞር ነጋ። ጠዋት ሲነጋም እቤቷ አደረሳት።
 የተከሰተውን ታሪክ ለአባቷ አጫወተችው። ማመን አቃተው። ሄዶ
 ለማረጋገጥም ተጓዥ መስሎ ወደ ወጣቱ ልጅ አመራ መንገድ
 እንዲጠቁመውም ጠየቀው። የልጁን እጅ አባት ተመለከተ። ቅዳጅ
 ጨርቆች ተጠምጥመውበታል። እጅህን ምን ሆነህ ነው በማለትም
 ጠየቀው ልጁም እንዲህ ሲል መለሰ፡-

“ ከሁለት ቀን በፊት በጣም ቆንጆ ልጅ መንገድ ጠፍቷት መጥታ ነበር።

እኔ ዘንድ ባለው አልጋ ላይ ተኛች። ሽይጧንም ከሷ ጋር በሀራም
አንድተኛ ይወሰውሰኝ ጀመር። እኔም ይህንን ወንጀል ላለመፈጸምና
በዚህ ወንጀል ምክኒያት ከባዱን የጀህነም አሳት ለማስታወስ ጣቶቼን
አንድ በአንድ አቃጠልኳቸው።

በዚህች ሴት ላይ ዚና ከምፈጽም የጣቶቼን መቃጠል መረጥኩ። የጀነቷን
አንስት ሐረል ዐይንን በጀነት ውስጥ ከምከለከል ጣቴ እስኪከሰል
መንደዱን እስበለጥኩ። አሳት ተገረመ። ወደ ቤቱም በእንግድነት
ጋበዘው። ልጁን ሊያጋባውም አሰበ። ወጣቷ እሷ መሆኗን ሳያውቅ
ሊድረው ወሰነ። በሃሳቡም ተስማማ። አንድ ለሌት ከሷ ጋር በሐራም
ከማደር ህይወቱን መሉ በሀላል ደስተኛ የሚሆንበትን መንገድ እገኘ
የተሻለውንም አላህ መረጠለት።

የዱንያ አሰራ አንዱ ወንዶችና ባህሪዎቻቸው

ከጃሂሊያ በፊት ስለነበሩና ስለባሎቻቸው ባህሪ ምንም ሳይደብቁ ለመነጋገር ስለተስማሙ አሰራ አንድ ሴቶች ታሪክ ዓሊሻ ረዲየላሁ ዓንሃ ለረሱል **صلى الله عليه وسلم** መተረክ ጀመረች። በባሎቻቸው ላይ ያዩትን ሁሉ ለማውራት ተስማምተዋል። ምን አሉ ይሆን?

የመጀመሪያዋ ሴት፡- “የኔ ባል ልክ በረጅም ተራራ ጫፍ ላይ እንዳለ የማትረባ ግመል ሥጋ ነው ከተራራው ጫፍ መድረስ በጣም አስቸጋሪ ነው። ቢደረስ እንኳ ሥጋውም ጥሩ አይደለም” በማለት የባሏን አስቸጋሪ፣ ባህሪ እና መጥፎነት ገለጸች። ግንኙነትም ላይ አያረካትም። ትዕቢተኛ ነው። ስስታምና ደሃ መሆኑን ተናገረች።

ሁለተኛዋ ሴት፡- “አለየዋለሁ ብዬ ስለምፈራ የባሌን ባህሪ አልናገርም። (ብዙ ችግሮች ስላሉበት ያንን ሁሉ ችግር ብታወራና ይህ ዜና ቢደርሰው ይፈታታል፤ ከርሱ ጋር የምትኖረው ለልጆቿ ስትል ነው)

ሰብተኛዋ ቀጠለች፡- “ባሌ ቁመቱ ረጅም ነው፤ ስለሱ ከተናገርኩ እሱም ከሰማ ይፈታኛል፡፡ ዝም ካልኩ በእንጥልጥል ይተወኛል” አለች፡፡ ማለትም ባሏ ረጅም ነው፡፡ መልኩም አያምርም፡፡ ጥሩ ጸባይ የለውም፡፡ ስህተቷንም ይቅር አይልም፡፡ ልክ ከላይዋ ላይ እንደተንጠለጠለ የሰላ ሰይፍ ነው፡፡ የምትኖረው በማይቋረጥ የፍቺ ዛቻ ነው፡፡ ቅሬታ ባቀረበች ቁጥር እፈታሻለሁ በማለት ያስፈራራታል፡፡ ባል ሚስቱን መያዝ ባለበት መልኩ አይዛትም፡፡ በመሆኑም በእንጥልጥል ላይ ነው ያለችው፡፡ ወይ አልተገባች ወይ አልተፈታች፡፡

አራተኛዋ ቤት “የኔ ባል እንደ ጢሃማ ምሽት መካከለኛ ሰው ነው፡፡ አይሞቅም አይበርድም፡፡ አልፈራውም አላዝንለትምም አለች፡፡ እንደሚታወቀው የጢሃማህ ምሽት ንፋስና አቧራ የለውም፡፡ ለነዋሪዎች ምቹ ነው፡፡ ባሏ ለሷ ጥሩ እንደሆነና ሚዛናዊ ባህሪ እንዳለው ጎድቷት እንደማያውቅ ተናገረች፡፡

አምስተኛዋ፡- “የኔ ባል ወደ ቤት ሲገባ አቦ ሸማኔ ሲወጣ ደግሞ እንደ አንበሳ ነው፡፡ ቤት ውስጥ ስላለው ነገር አይጠይቅም”

ወደ ቤት ሲመጣ እንደ አቦ ሸማኔ ቸርና ንቁ ነው፡፡ ከቤት ወጥቶ ከሰዎች ጋር ሲቀላቀል ደግሞ እንደ አንበሳ ጀግና ነው፡፡ ቤት ውስጥ ሚስቱን ይሄ ጎደለ ይሄ አለቀ አይልም”

ስድስተኛዋ በበኩሏ፡-

“የኔ ባል ምግብ አብዝቶ ይመገባል፡፡ ሲጠጣም ጭልጥ አድርጎ ነው፡፡

ሲተኛ ጥቅልል ብሎ የኔን ሐዘን ለማስቀረት እጆቹን በሰውነቴ ላይ እያንቀሳቅስም”

ማለትም ባሏ ለቤተሰቡ ብሎ የሚያስቀምጠው ነገር የለም፡፡ ብዙ ይመገባል፡፡ ለእገሌ ብሎ እያስተርፍም፡፡ ሲተኛም በብርድ ልብሱ ለብቻው ተጠቅልሎ ነው የሐዘን ስሜት ሲሰማትም በእጆቹ አቅፎ እያባብላትም፡፡ የሐዘኗን መንስኤም አይጠይቃትም፡፡

ሰባተኛው፡- “ባለቤቴ መጥፎ ሰሪ፣ ዝርከርከና ሞኝ ነው፡፡ የሌለበት ዓይነት ጉድለት የለም፡፡ ካወራሁት ይሰድበኛል፡፡ ቀልድ ከቀለድኩም ጭንቅላቴንና ሰውነቴን በመምታት ጉዳት ያደርሰብኛል”

ስምንተኛው ሴት፡- “ባለቤቴ ሲነኩት ሰውነቴ እንደ ጥንቸል ለስላሳ ነው፡፡ ሽታው እንደ ዘርነብ (ጥሩ ሽታ ያለው ሳር) ነው፡፡ እኔ ከሱ በላይ ሆኜ ነው የምኖረው፡፡ እሱ ደግሞ ከሰዎች በላይ ነው፡፡ በማለት እንደሚቆነጃጅለት ገለፀች፡፡

ዘጠነኛው፡- “ባለቤቴ ረጅና ቸር ሰው ነው፡፡ ቤቱ ሰፊና ሁሌም ለእንግዶች ክፍት ነው፡፡ ለእንግዶቹ ምግብ ስለሚያበስል ከቤት አሳት አይጠፋም፡፡ እንግዶቹን ሲያስተናግድ ብዙ አይበላም፡፡ ቤቱን ከጠላት ወይም ከአደጋ ለመጠበቅ ለሊቱን ቁጭ ብሎ ነው የሚያድረው፡፡

አስረኛው ቀጠለች፡-

“ባለቤቴ ስሙ ማሊክ ነው ስሙ፡፡ ማሊክ ምንድነው? ከምለው ነገር

ትልቅ ነው። ግመሎቹ በሙሉ ቤት ነው የሚውሉት። የቢላዋ ድምጽን ሲሰሙ አበቃልን ብለው ያስባሉ። ለእንግዶች ማስተናገጃ ልንታረድ ነው ብለው ይሰጋሉ።

አስራ አንደኛው፡- “ባለቤቴ አቡ ዘርዕ ነው። ስለ አቡ ዘርዕ ምን ማለት እችላለሁ? በርካታ ጌጣጌጦችን ስለሰጠኝ ጆሮዎቼ ሽክም በዝቶባቸዋል። እጆቼ ወፍረዋል። ዘወትር ያስደስተኛል። ከደስታዬም ብዛት በራሴ እኮራለሁ።

ከበግ በስተቀር ምንም ከሌለው ድሃና ችግረኛ ቤተሰብ አገኘኝ። ሆኖም ፈረሶች፣ ግመሎችና የተጣራ ሰብል ወዳለበት የተከበረ ቤተሰብ አመጣኝ። ምንም ብናገር እያመናጭቀኝም። ስተኛ አስኪረፍድ አተኛለሁ። ስጠጣም ጨልጬ አጠጣለሁ። የአቡ ዘርዕ እናትን ለማወደስ ምን ማለት ይቻላል? ትልልቅ ቦርሳዎቿ ሁሌም በሪዝቅ የተሞሉ ናቸው። ቤቷ ሰፊ ነው።

የአቡ ዘርዕ ወንድ ልጅን እንዴት ማወደስ ይቻላል? ትንሽ የጠቦት ፍየል ሥጋ ያጠግበዋል። የአቡ ዘርዕ ሴት ልጅ ለአባትና እናቷ ታዛዥ ናት። የአቡ ዘርዕ ባሪያ ስለ አቡ ዘርዕ ባሪያ ምን ብዬ ልንገራችሁ? ምስጢራችንን ትጠብቃለች። ንብረታችንን አታባከንም። ቤቱን በንጽህና ትይዛለች።

ይህ ነው የረጅሙ ታሪክ መጨረሻ።

ነቢዩ የተወዳጀ ሚስታቸውን የዓሊሻን ትረካ አዳምጠው ከጨረሱ በኋላ “አቡ ዘርዕ ለአሙ ዘርዕ ጥሩ እንደሆነው ሁሉ እኔም ላንቺ እንደሱ ነው” አሏት።

ወንዶች ሆይ! እናንተስ ለሚስቶቻችሁ ምን ዓይነት

ባል ናችሁ?

ትሰሩት በነበረው ጀነትን

ወረሳችሁ

ከታሪካዊ አገልግሎት መስጫ አንዱ ቤት በራሱ
 ላይ ተቀምጦ ጸጋሪን አባታቸው ላይ ጀነት
 የነበረውን በር ገላብ ከፈተውና አንድ መገንጠያ
 ጸጋሪን አባታት። በደንጋጤ አባታቸው ወደ ቤት
 ገባችና ጸጋሪን ተላጧቸው። ጸጋሪያቸው ለምን
 አንድተላጧቸው ሲጠይቁት አንዲህ በማለት
 መለሰችላቸው።

እኛ ነገሪያ የየው ጸጋር አፍቱ ላይ አንዲታመን

አገልግሎት

አላህን እንወዳለን ባዮች በበዙ ጊዜ

ጀነትን ተወዳና ዋጋዋ ተስቅሎ ደህዎች ተስፋ እንዲቆርጡባት፤ ረከሳና ደረጃዋ ወርዶ በየመንገዱ ማንም እንዲሸምታት አልተደረገም፡፡ በትልቁ የንግድ ስፍራ ለጨረታ ቀርባለች፡፡ ዋጋዋ ነፍሱን መስዋዕት ማድረግ ነው እይቀንስም በተባለ ጊዜ ለነፍሶቻቸው የሚሰበቱ ወደኋላ ቀሩ፡፡ የአላህ ወዳጆች ዋጋው ይቀመስ ከሆነ ለመሸመት ቆመው ይጠባበቁ ጀመር፡፡ እቃው በመሀከላቸው ተዟዟረ፡፡ በእነዚያ ለመ-አሚኖች እዛኝ በከሀዲያኖች ላይ ብርቱ በሆኑት ምዕመናን እጅ ወደቀ፡፡

አላህን እንወዳለን የሚሉ ሰዎች በበዙ ጊዜ ለመውደዳቸው ማረጋገጫና ማስረጃን ያመጡ ዘንድ ተጠየቁ”

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ [٢: ٢١]

“አላህን የምትወዱ ከሆነ ተከተሉኝ እሱም አላህ ይወዳችኋል በላቸው” (አሊ-ዒምራን፡ 31)

ፍጥረታት በሙላ ወደኋላ ተንቷቀቀ ረሱልን ﷺ በሥራቸው በንግግራቸውና በሥነ-ምግባራቸው የሚከተሉ ሰዎች ብቻ

ባሉበት ቦታ ቆመ:: ለእነርሱም "የማስረጃችሁን ትክክለኛነት የሚያጣራ ተግባር እንፈልጋለን" ተባሉ:-

يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

[፡፡፡] {مائدة}

"በአላህ መንገድ ላይ ይታገላሉ የወቃሽን ወቀሳ አይፈሩም"

(ማላህ 5:54)

እብዛኛዎቹ ወዳድ ነን ባዮች አፈገፈጉ:: በአላህ መንገድ ላይ የሚታገሉ ብቻ ቀሩ ለእነርሱም እንዲህ ተባሉ "የወዳጆች ነፍሰና ገንዘብ የነርሱ አይደለምና በሉ ኑ ወደ መገበያያ ሥፍራው"

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ ۚ
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۖ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي
التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ ۚ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ [٩:١١١]

"አላህ ከምእምናን ነፍሶቻቸውንና ገንዘቦቻቸውን ገነት ለነሱ ብቻ ያላቸው በመሆን ገዛቸው፤ በአላህ መንገድ ላይ ይጋደላሉ፤ ይገደላሉም፤ ይገደላሉም፤ በተወራረት በኢንጂልና በቁርአንም (የተነገረውን) ተስፋ በእርሱ ላይ አረጋገጠ፤ ከአላህም የበለጠ በኪዳኑ የሚሞላ ማን ነው? በዚያም በርሱ በተሻሻጣችሁበት ሽያጫችሁ ተደሰቱ፤ ይህም እርሱ ታላቅ ዕድል ነው" /አት-ተውባ:III/

የገዢውን ትልቅነት የዋጋውን አትራፊነትና ይህ ግብይይት ተፈጻሚነቱ በማን እጅ እንደሆነ ባወቁ ጊዜ ነፍሳቸውና ገንዘባቸውን በርካሽ ተታለው ለሌላ ላለመሸጥ ተጠነቀቁ። የተከበረውንም ግብይይት በሙሉ ስምምነት ፈፀሙ።

ሽያጩ ተፈፅሞ ውሉ ፀድቆ ነፍሳቸውና ገንዘባቸውን እንዳስረከቡ እንዲህ የሚል አዋጅን ሰሙ፡-

“ነፍሳችሁና ገንዘቦቻችሁ ለእኛ ከሆነበት ጊዜ ጀምሮ አጥፍ ድርብ እድርገን እንመልስላችኋለን ትርፋችሁንም እናስረከባለን”

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ {٣: ١٦٩}

“እነዚያን በአካህ መንገድ የተገደሉትን ሙታን እድርገህ እትገምታቸው። በርግጥ እነርሱ ጌታቸው ዘንድ ሕያዋን ናቸው፤ ይመጣሉ”

አትሌቱ አሞራ

ኢብራሂም ኢብኑ አድሃም የገጠመውን አስገራሚ ከሰተት አንዲህ በማለት ያወጋናል፡-

“ሐጅ ለማድረግ በመጓዝ ላይ ሳለሁ ምግብ የያዘ አገልግሌን አሞራ ይዞብኝ ከነፈ። ጾሜን መዋሌ አሳስቦኝ እሱ በሰማይ እኔ በምድር ዓይኔን እንጋጥጬ አከተለው ጀመር ከርቅትም ወደ አንድ ዋሻ ሲገባ አየሁት ተከትዬው ገባሁ። አንድ ዕድሜው ገፋ ያለ አዛ ዋሻ ውስጥ ብቻውን እግርና እጁ ታስሮ የኔን ምግብ አቀርቅሮ በአፉ አንደ ዶሮ ሲመገብ ተመለከትኩት። ማን እንዳሰረው ለምን እንደታሰረም ጠየቅኩት። እሱም አንዲህ በማለት መለሰልኝ፡- ሐጅ ለማድረግ በወጣሁበት ሽፍቶች ንብረቴን ዘርፈው እንደምታየው እጅና እግሬን አሰረው በዚህ በረሃ ላይ ጥለውኝ ሄዱ። ጌታዬ ሆይ! አንተኑ ለመገዛት ከቤቴ ወጥቻለሁና የሪዝቄን ነገር አደራ በማለት ተማጸንኩት። እጄን ወደ ሰማይ ከፍ አድርጌ ዱዓዬን ለጌታዬ አላህ አደረስኩ። ይሄው እንደምታየው ይህን አሞራ ሰብብ አርጎልኝ ቁርሴንም ምሳዬንም እያመጣ ይመግበኛል።

እናም ወዳጆችን ተወኩል ከሰብብያ ጋር ሲገናኝ የማይሰራው ተዓምር የለምና አንተም ሐረል ዐይኗ ላይ አደራ!

“ ብዕራን አድምቼ ብፅፍም ሰላንቼ

ቃላት ተቆላልፈው ያጡበኛል ፍቺ”

ተጠናቀቀ!!!

ዋቢ መጽሐፍት

مع الحور..... يحي آل شلوان

يوم في الجنة.....محمود المصري

الفانزون بحور العين.....محمود المصري

صفة الحور العين.....أم حبيبة

الجنة دار المنقين.....هند بنت عبد العزيز

الحور العين.....تشوان الحموي

ጀነት ለገነኛች

አልመልተቀል ጀኖህ ከሚለው የሽይኽ ኸሊድ ራሺድ መሀደራና
ካነበብኳቸው ቆየት ያሉ ምንጫቸውን የማላሰታውሳቸው መፅሐፎችና
መጣጥፎች።

2011 E.C

1439 ሓ . ሐ

.....እሁን የደነቱን በር መክፈት
በመጠባበቅ ላይ ነን እንደ መላሊት
በእንግዶች መምጣት ፊቱ በደስታ ፈክት
ይታደሰ በእጁ የበረን ቅጠፍ ይዟል።

.....በረ ተክፈተ የሕላህ ባሮች
ከመላሊትዎች በሚሰነዘርላቸው ሰላምታ
እየታደሱ ወደ ውስጥ በመግባት ላይ
ናቸው ከበስተቀኛቸው ካማረ ሱል የተሰረ
ህንፃዎች ይታደሱ ከበስተገራ በኩል
ከወተት የነፃ ፈፍቲ ይፈላል።

በፈፍቲው ዙሪያ ሐረፍ ዐይኖች መስመር
ሰርተው ቅመው የባሉቻቸውን መምጣት
በጉጉት በመጠባበቅ ላይ ናቸው.....

ነ!!! ተከተሉን

ከመሰረዱ የተወሰደ